Wtorek, 17 (29) Marca 1870 r.

№ 60. ROK SIÓDMY. № 60.

# DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 8 rsr.
„ 6 miesięcy 4 „
„ 3 miesiące 2 „
„ 1 miesiąc — 67 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

Prenumerata Zamiejscowa:
z odsyłką pocztą:
Na rok . . 10 rsr.
„ 6 miesięcy 5 „
„ 3 miesiące 2 „ 50 k.
„ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich;— w St.-Petersburgu w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w Moskwie, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.—Oddzielne numera sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— **Artykuły i ogłoszenia** *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.* — **Listy** przyjmują się tylko *frankowane.*

**Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.**

**WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.**

## SPIS RZECZY.



*Najwyższe zezwolenie.* — Biskupi djecezjalni w połnocno-i południowo-zachodnim kraju, z uwagi na szczególne prace i zasługi ś. p. metropolity litewskiego Józefa dla dobra prawosławnej cerkwi i ojczyzny w sprawie połączenia unitów, upraszali o ustanowienie obchodu co rok pomiątkowego nabożeństwa w dniu jego zgonu. Świątobliwy synod, uznając z swej strony słusznem aby uczcić pożyteczną działalność zmarłego hierarcha i zachować w pamięci potomstwa usługi jego dla cerkwi prawosławnej, postanowił: upoważnić pomienionych biskupów, zgodnie z ich przedstawieniem, do zarządzenia, aby co rok w dniu jego zgonu, 23 listopada, odprawiane było we wszystkich cerkwiach i klasztorach północno-i południowo - zachodniego kraju żałobne nabożeństwo za zmarłego metropolitę. Na wykonanie czego zapadło w d. 2 marca r. b. Najwyższe zezwolenie.

*Uwolnienie od obowiązków. Nominacja.* Przez Najwyższe ukazy imienne do rządzącego senatu, z d. 3 marca, jenerał-lejtnant senator *Rosset*, na własne żądanie uwolniony został od obowiązków towarzysza ministra dóbr rządowych, z zachowaniem tytułu senatora; a dyrektor wydziału dochodów celnych, sekretarz stanu, tajny radca książę Dymitr *Obolenski*, mianowany został towarzyszem ministra dóbr rządowych, na mocy obowiązujących postanowień, z zachowaniem tytułu sekretarza stanu.

---

*Z rozporządzenia kierującego dochodami akcyznemi gubernij warszawskiej i siedleckiej*, na zasadzie art. 25 ustawy o akcyzie od trunków w Królestwie Polskiem, nadzorca Aleksy *Slesarew*, mianowany został sekretarzem i buchalterem 1-go okręgu zarządu akcyznego warszawskiego, od daty objęcia tych obowiązków 3 lutego 1870 r.

---

## Warszawa, dnia 17 (29) Marca

Opinja publiczna we Francji zaprząta się obecnie projektem uchwały senatu, która ma urzeczywistnić reformy konstytucyjne, zapowiedziane przez cesarza Napoleona. Prasa paryzka roztrząsa już zawczasu niektóre punkta tego projektu, jakkolwiek takowy nie został jeszcze ogłoszony. Dopiero 14 (26) b. m., na posiedzeniu rady ministrów pod prezydencją cesarza, przyjęta została redakcja stanowcza projektu uchwały senatu, który został złożony wczoraj w senacie. Projekt ten poprzedzony będzie motywami pióra p. Emila Ollivier. To nowe prawo organiczne uprości ile możności przepisy konstytucyjne, które będą mogły ulegać zmianom lub uchyleniu jedynie za pomocą głosowania powszechnego. Z mocy nowej uchwały senatu, ma być zniesiony między innemi artykuł 33-ci konstytucji z r. 1852, który nadawał senatowi prawo zaradzania wszelkim potrzebom niecierpiącym zwłoki w razie odroczenia posiedzeń ciała prawodawczego. Nominacja senatorów należeć będzie po dawnemu do atrybucij korony, podział zaś władzy prawodawczej pomiędzy obie izby ustalony zostanie dokładnie na zasadzie zupełnej równości.

Oprócz kwestji konstytucyjnej, powszechna uwaga zwrócona jest w Paryżu na tylko co ukończony w Tours proces przeciw księciu Piotrowi Bonapartemu. Nasz telegram wczorajszy doniósł że w sprawie tej ogłoszony już został wyrok uniewinniający tego księcia. Zamieszczony zaś poniżej telegram z Paryża z daty wczorajszej obejmuje wiadomość, że cesarz zalecił księciu Piotrowi Bonapartemu, ażeby zamieszkał na czas nieograniczony zagranicą.

Większość gabinetu paryzkiego, w obec odmownej odpowiedzi stolicy apostolskiej, jak zapewniano, była za przesłaniem do Rzymu jedynie zawiadomienia o otrzymania odpowiedzi, bez żadnych uwag. Podobno jednak hrabia Daru obstawał za przesłaniem do Rzymu memorjału, uzasadniającego żądania wyrażone w mowie jego poprzedniej.

Myśl utworzenia oddzielnego związku południowo-niemieckiego, zaczyna znów się objawiać. Przynajmniej *Allg. Augs. Ztng.* podaje, pochodzący, jak zapewnia, z dobrego źródła, projekt podobnego związku, w dodatku do którego określone są przyszłe stosunki tego związku z związkiem północno niemieckim. Jednocześnie *Coresp. de Berlin* oświadcza, że wykonanie art. 4 traktatu prażskiego, mogłoby nastąpić jedynie na skutek żądania nie jednego, ale wszystkich państw południowo-niemieckich, a zarazem uwydatnia pokojową postawę Fran-

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

# HRABINA DE CHALIS

(Dalszy ciąg; Patrz Nr. 45—59).

Była jakby upojona dumą... Widocznie jakieś bardzo świetne tryumfy spotkały w Biarritz hrabinę, która też za powrotem do Paryża, znalazłszy w swojem arystokratycznem otoczeniu, stała się bardziej jeszcze wielką damą i więcej absolutną niż przedtem, ja zaś... rozumie się, potulniejszym...

Hrabina po powrocie do Paryża, opatrzywszy się iż dotąd jeszcze żadna z jej przyjaciołek nie wróciła z willegiatury, zamierzyła wyjechać na resztę sezonu do Baden.

Błagałem ją, aby zaniechała tego zamiaru—zgodziła się, potem znów cofnęła przyrzeczenie, potem zaczęła wzdychać, wreszcie uściskała mnie i pozostała w Paryżu.

Ażeby być bliżej pani de Chalis przeprowadziłem się z Szkolnej dzielnicy miasta na ulicę Miromesnil, gdzie nająłem elegancki acz mały apartament, nie daleko wspaniałego pałacu hrabiny, położonego przy alei królowej Hortensji.

Przez cały miesiąc prawie codziennie hrabina odwiedzała mnie skrycie... Lecz za nadejściem zimy, gdy wszystkie jej przyjaciołki powróciły z wód i kąpieli rozmaitych, te roskoszne wizyty stały się coraz rzadszemi.

Życie światowe zagarnęło ją całkiem do siebie: Hrabina wstawała dopiero o jedenastej z rana, — w południe kończyła się ubierać i wtedy jadła śniadanie sama — następnie przyjmowała wizyty mężczyzn do godziny drugiej—dalej znów aż do godziny czwartej, jeździła po swoich dostawcach za rozmaitemi sprawunkami — i wprost od nich udawała się na przejażdżkę popołudniową po lasku. Wróciwszy do miasta, oddawała wizyty i piła herbatę u przyjaciółek lub u siebie aż do godziny siódmej, o której zastawiano obiad w pałacu.

Zaraz po obiedzie, hrabina przebierała się i wtedy już wyjeżdżała do teatrów, ztamtąd na bale i powracała spać utrudzona, z ciałem znużonem lecz głową pustą, około godziny drugiej z północy.

I cóż więc zostawało dla mnie z jej życia przepędzanego w taki sdosób? Nic prawie, albo raczej godzinka jedna w ciągu tygodnia.

Oczekiwałem na nią ciągle—ona nie przybywała wcale lub przybywszy na chwilkę, tak się śpieszyła, tak była roztargnioną!.. Przepraszała mię z uśmiechem, że dłużej pozostać nie może i dawszy mi rękę do pocałowania, ulatywała jak senne zjawisko.

Cierpiałem okropnie nad takiem opuszczeniem mojem, lecz nie śmiałem czynić żadnych wyrzutów, lękałem się bowiem aby pani de Chalis nie skorzystała z nich i nie wzięła za pretekst do zupełnego ze mną zerwania.

Nakoniec pewnego dnia, a było to po półmiesięcznem niewidzeniu się z hrabiną, zastanowiłem się i zrozumiałem, że jeden tylko pozostał mi sposób do zatrzymania tej wędrownej gwiazdy w jej świetnem lecz kapryśnem krążeniu — to jest wstąpić samemu w koło jej orbity i wraz z nią krążyć w modnego świata przestrzeniach.

XXXIV.

Okropny to rodzaj życia dla każdej rozumnej i wyższą opatrzonej inteligencją istoty. Nagle znalazłem się pogrążonym aż po uszy w bagnie tego paryzkiego piekła. Zaniedbałem wszystkie czynności, przestałem się trzymać na wysokości coraz świeższych naukowych zdobyczy — przestałem nawet myśleć o przedmiotach wzniosłych i poważnych. Zaniedbałem moje wykłady w uniwersytecie, lub zbywałem je ladajako — niekiedy nawet podawałem się za chorego dla uwolnienia się od tego nawet obowiązku.

Jednem słowem rozpocząłem tryumfującą podróż po wielkim świecie, i stałem się uczestnikiem stałym wyścigów, członkiem modnego klubu—jeździłem codzień konno, a co noc jadałem kolację.

Wieczorem bywałem już zawsze w teatrach i w jakich jeszcze... mój Boże! Dość powiedzieć że rozkoszowałem się takiemi operetkami jak „Życie paryzkie" „Sarna w lesie" i „Księżna de Gerolsztein" i unosząc się tam nad ostremi wdziękami panny Schnejder, dawałem zdania o kształtach postaci, panien: Koralji, Pearl i miss Menkenn!

cji, która także uznana została i na sejmie badeńskim.

Wiadomości z innych krajów nie zawierają nic godniejszego uwagi.

## Telegramy

### Dziennika Warszawskiego.

**Paryż,** *28 (16) marca.* **W senacie Ollivier przedstawił motywa uchwały senatu. Cesarz miał polecić księciu Piotrowi Bonaparte, aby na nieograniczony czas zamieszkał zagranicą. — Francja nie będzie obstawała przy żądaniu wysłania specjalnego pełnomocnika na sobór.**

**Sztutgard,** *28 (16) marca. Staats-Anzeiger* **zapowiada ze strony gabinetu oznajmienie o ograniczeniu kadrów armji linjowej, zmniejszeniu poboru do wojska i określeniu najniższego możliwego terminu służby w wojsku.**

*(Correspondenz Büreau).*

### Wiadomości telegraficzne.

* *Florencja, 25 (13) marca.* W Bolonji i w miastach tej prowincji panuje spokojność; środki ostrożności przedsięwzięte przez władzę, wlały w mieszkańców ufność; aresztowano kilka osób. *(Cor. Hav. Bul.)*

* *Florencja, 25 (13) marca. Gazzetta uffiziale* powiada, że rząd, posiadając wskazówki pewne co do mającego nastąpić wkrótce ruchu republikańskiego, uprzedził o tem władze tych miast, w których obawiano się wybuchu rozruchów; przewidywania te urzeczywistniły się. *(Tamże).*

* (Odczyt publiczny). Dziś odbędzie się piąty odczyt publiczny w klubie ruskim, na korzyść ubogich zostających pod opieką ruskiego towarzystwa dobroczynności. Odczyt ten mieć będzie docent A. A. Fischer von Waldheim, z dziedziny botaniki.

* (Opieka nad zwierzętami). W dodatku do rozkazu do policji wykonawczej na d. 13 (25) marca r. b. N° 72, spotykamy następujące rozporządzenie warszawskiego ober-policmajstra, oparte na poleceniu prezesa warszawskiego oddziału towarzystwa opieki nad zwierzętami, jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości barona Fryderyksa, co do obowiązków służby policyjnej w razie dostrzeżenia przez nią lub zawiadomienia jej o okrutnem obchodzeniu się ze zwierzętami: W razie dostrzeżenia przez służbę policyjną pastwienia się nad zwierzętami, lub oznajmienia o tem ze strony którego z członków towarzystwa opieki nad zwierzętami lub zupełnie prywatnej osoby, służba policyjna powinna bezzwłocznie przedsiębrać środki dla ulżenia losu męczonych zwierząt, za pomocą zmniejszenia ładunku lub zmiany ułożenia drobnych zwierząt i drobiu przeznaczonych na sprzedaż, rzeź i t. p. Następnie po dostawieniu winnych do cyrkułu, należy spisać z nich protokuł o ich osobistości i miejscu zamieszkania, starając się w miarę możności przekonać się o prawdziwości ich zeznań, a takowy z szczegółowem wyjaśnieniem winy przesyłać do wydziału policyjno-sądowego zarządu policji. Po spisaniu protokółu z osób dopuszczających się pastwienia się nad zwierzętami, osoby te uwalniają się; aresztowanie zaś dopuszcza się tylko w takich wypadkach, gdyby winny stanowczo odmawiał dokładnych objaśnień co do swej osobistości i miejsca zamieszkania, albo nakoniec przez uporczywy i czynny opór policji, zmusił do użycia tego środka. Jeżeli winnymi będą mieszkańcy m. Warszawy, to wydział policyjno-sądowy rozpatrzywszy okoliczności sprawy i uzupełniwszy je potrzebnemi sprawdzeniami, ma złożyć przedstawienie ober-policmajstrowi dla oznaczenia kary, na mocy nadanej mu władzy, w braku określonych na podobne wypadki przepisów. Jeżeli zaś winnymi będą mieszkańcy warszawskiego lub innych powiatów, to akta co do nich przesyłają się naczelnikom właściwych powiatów, dla oznaczenia kary według ich uznania.

* (Tydzień giełdowy). *D. 14 (26) marca.* Giełda berlińka zachowała się w tym tygodniu mniej czynnie jak innemi czasy; widocznie zbijacze giełdowi wzięli górę, obniżając kursa wszystkich niemal papierów spekulacyjnych najróżniejszego rodzaju, by na koniec miesiąca korzystniejszą sobie przysposobić likwidację interesów terminowych. Czy do ostatniego dnia cele swe przeprowadzą, niewiadomo, dotąd jednakże większość odmian kursowych na ich korzyść wypadła. Oprócz innych, najlepiej nas rublowe wartości spekulacyjne o tem przekonywają, gdyż obniżenie kursu pożyczek premjowych wynosi $1\frac{1}{2}\%$, akcij wielkiego towarzystwa kolei rosyjskich $1\%$, a akcij terespolskich aż $3\%$. Nastąpiło wprawdzie i obniżenie kursu naszych listów zastawnych o $1\frac{3}{8}\%$, te jednakże nie należą do papierów spekulacyjnych, a nadto obniżenie ich nie było spowodowane przez zbijaczy giełdowych berlińskich, którzyby się tem usiłowaniem tylko na nieodwetowaną stratę narazić mogli, czego po ich przenikliwości spodziewać się nie należy, ale wywołane zostało tutejszemi zleceniami, celem oddziaływania na naszą giełdę, w ostatnich czasach silnie tym papierem się zajmującą. Inne wartości rublowe przeciwnie doznały w Berlinie lepszego przyjęcia i poprawa kursów, chociaż nie równała się obniżce papierów spekulacyjnych, jednakże wynosiła na weksle warszawskie i listy likwidacyjne po $\frac{1}{8}\%$, na listy zastawne ruskie $\frac{1}{4}\%$, na bilety banku $\frac{5}{16}\%$, na weksle petersburgskie $\frac{5}{8}\%$, a na akcje warszawsko-wiedeńskie $\frac{1}{2}$ talara. Giełda petersburgska w tym tygodniu obficiej była zaopatrzona remesami zagranicznemi, mianowicie trasowaniami na zlecenia zagraniczne dokonanemi, a jako pokrycie za wykonane kupna papierów spekulacyjnych służącemi, dalej wpływami częściowemi z ostatniej pożyczki i najnowszej emisji listów zastawnych ruskich pochodzącemi, a w końcu trasowaniami rygskiemi i odeskiemi z przysposabiających się wiosennych interesów wypływającemi. Kursa zatem remes obniżyły się w ogóle o $\frac{1}{2}$ do $\frac{5}{6}\%$, co od dawna nie miało miejsca i znaczne spowodowało żądania i obroty. Za to papiery publiczne i akcje, mianowicie wszelkie tak zwane spekulacyjne, obficie były ofiarowane, nie znajdując odpowiedniej chęci kupna, tak że nawet zlecenia zagraniczne nie zdołały je ochronić od znacznego obniżenia kursu, mimo że kapitałów niezajętych a zatrudnienia poszukujących jest podostatkiem. Nowych projektów do przedsięwzięć akcyjnych, kolei żelaznych, banków i innych zakładów i w Petersburgu jak w Wiedniu i Berlinie mnóstwo jest na porządku dziennym, tak że płodność projektujących rzeczywiście zastanawia, a liczba nazw różnorodnych niezadługo prześcignie katalogi giełdowe zagraniczne. Nasza giełda w tym tygodniu z uwagą śledziła postępy kursów berlińskich i petersburgskich, miarkując swe obroty codzienne walut zagranicznych i ograniczając się do operacij i zakupów koniecznych. Na początku tygodnia obniżenie kursów dosyć szło oporem, dopiero w końcu powtórzona poprawa kursów berlińskich i obniżenie remes w Petersburgu, dozwoliły i tu na obniżenie stopy miennego, tak, że zniżka kursów w dniu sobotnim w porównaniu z krańcowemi kursami tygodnia poprzedniego wynosiła na weksle pruskie $\frac{1}{4}\%$ (z 120, 60—120, $37\frac{1}{2}$ na 120, 15—120), na weksle londyńskie $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}\%$ (z 8, 29 na 8, 26), na paryzkie $\frac{2}{3}\%$ (z 98, 85 na 98, 25), tylko wiedeńskie podwyższyły się znów o $\frac{1}{4}\%$ (z 99, $22\frac{1}{2}$ na 99, 49). Ogólna suma obrotów tygodniowych była znowu znacznie mniejsza od sumy tygodnia poprzedniego, gdyż trasowań na miasta pruskie z interesów wywozowych było bardzo mało, a trasowania operacyjne bankierskie nie odpowiadały dla braku podstawy w odpowiednich dewizach zagranicznych, zwłaszcza że takowe ostatnio tylko z Berlina jako tako korzystnie sprowadzać można było. Z wyjątkiem gotowego papieru na Paryż, wszelkie inne remesy, nawet trasowania na Petersburg, znacznie w mniejszej ilości były dostarczane aniżeli w ostatnich paru tygodniach. Ruch w papierach publicznych również był mniejszy od ruchu tygodnia poprzedniego, oraz ograniczony do małej liczby gatunków. Zakupiono wprawdzie więcej listów zastawnych, ale znacznie mniej listów likwidacyjnych. Postęp podwyżki kursu listów zastawnych w tygodniu poprzednim, powoli przeprowadzonej, zaraz na początku tego tygodnia zachwiany został obniżając się tak na berlińskiej jak i na tutejszej giełdzie. W końcu tygodnia dopiero nastąpiła reflekcja i obniżenie kursu ograniczyło się do listów zastawnych pierwszej serji do $1\frac{7}{1?}\%$ (z 96, 22—95, 89 na 94, 64—94, 30), a serji drugiej do $1\frac{1}{3}\%$ (z 96, 5—95, 72 na 94, 72—94, 37). Obniżenie kursu listów zastawnych oddziałało też i na listy likwidacyjne, chociaż nie w takim stopniu, gdyż obniżenie kursu ich dopiero w końcu tygodnia wyraźniej nastąpiło, nie przechodząc jednakże $\frac{5}{12}\%$ (z 77, 30—76, 97 na 76, 89—76, 56). Z innych papierów, pojawiły się obligacje warszawsko-wiedeńskie drugiej serji i to pierwszy raz po ich wypuszczeniu, początek ich tutejszego wystąpienia dość dla nich obiecujący, bo płacono je po $102\frac{1}{2}$, $103\%$. Z akcij kolei żelaznych z wyjątkiem małej sumy warszawsko-wiedeńskich po zniżonym kursie, nic nie obrócono; również nie traktowano ani pożyczek premjowych ani listów zastawnych ruskich. Za to metaliki czteroprocentowe codziennie były poszukiwane ale nie dostarczane. *(Gaz. Hand.)*

* (Wiadomości gospodarskie.—Ceny zboża). Podług korespondencji z d. 11 (23) marca r. b. z Miechowa (pow. miechowski, gubernja kielecka) do *Gaz. Hand.*, pogoda była tam również mroźna; mrozy dochodziły do 9—10° Réaumura. Co do urodzajów, w okolicach tam-

---

Jednocześnie zmięszawszy się z tłumem salonowym, nauczyłem się jak inni podnosić z wdziękiem upuszczoną chusteczkę koronkową, lub podawać wachlarz patrząc w oczy kobietom z tym rodzajem cynicznej fanfaronady, która zda się mówić, że nie obawia się już ich zalotności nawet.

Ma się rozumieć że poszły w kąt wszelkie nad książkami studja wraz z całą pracą umysłową, która przedtem krzepiła mi ducha i uszlachetniała cele życia, rozjaśniając zarazem wiodące do nich drogi.

Natomiast odbywałem ważne narady z moim krawcem o kroju kamizelek, lub prowadziłem nader zajmującą korespondencję z szwalnią bielizny o najnowszym fasonie mankietów i kołnierzyków, w których miałem zasiąść do baccarat'a z „zdechlaczkami" naszego klubu, lub spacerować po „alei jeziora" w obec pięknych dam modnego świata.

Doprawdy, ilekroć od tej pory przeglądałem się w zwierciadle zdało mi się że wyglądałem tak samo jak książę Tycjan!

Lecz co jest najgroźniejszem w życiu podobnego rodzaju, to łatwość z jaką się doń przywyka i że przy całej samowiedzy o nicości podobnej egzystencji, człek kończy na tem że się z niej wydobyć nie umie.

Od czasu do czasu, powiada on sobie: „Doprawdy, tego już nadto!" Czuje się przesyconym drobiazgowością swoich zajęć, a jednak powraca do nich znowu.

Niekiedy porównywałem siebie do nieszczęśliwego, który nieostrożnie wsadził palec w wirujące zęby jakiejś okropnej machiny parowej, — za palcem ręka, za ręką całe jego ciało szarpie się i targa na cząstki, porwane wirem koła — on nic począć nie może, naprożno walczy z bezmyślną i fatalną siłą machiny!

W istocie, podobnież się dzieje z człowiekiem, ilekroć da się pochwycić w żelazne koło nicości bezmyślnego życia wyjdzie zeń tylko poszarpany na sztuki!

XXXV.

O! rozkoszne dni mojego w Aix pobytu, gdzież się podziałyście? a nadewszystko, gdzie znikłaś moja pierwsza, szlachetna młodości! Pomnę dziś jeszcze te urocze chwile, gdym podczas wieczorów zimowych, schylony nad książką w studenckim pokoiku, przy świetle lampy, rozmyślał nad wielkiemi faktami historycznemi; gdym żył wzruszeniem tem samem jakie ożywiało serca wzniosłych dziejowych postaci, których cały orszak przepływał wówczas przedemną! Gdym w uniesieniu czynił gorzkie wymówki Cezarowi lub się rozczulał nad pamięcią Marka Aureljusza, przysięgając sobie zawsze prowadzić życie czyste i zapełnione podniosłemi czynami dla dobra ludzkości... Gdzieżeście znikły, ówczesne marzenia i przekonania moje szlachetne?

Teraz, jestem już tylko pełnym dyskrecji galantem przy pięknej damie—chodzę do niej każdego dnia po rozkazy i ona to reguluje na resztę dnia moje czynności, nakręca mój umysł jak zegarek swój emaljowany. Przeznacza mi, ta arystokratyczna pani, co mam czynić i o jakiej porze, dyktuje prawie wyrazy które mam wymówić, bodaj czy nie osadza nawet girlandy drobnych myśli na mojem ocienionem fryzurą czole. Bo! czasem nawet sprzecza się ze mną o zbyt długo lub krótko ostrzyżoną brodę, i o fason mojego krawatu—i daje mi komis do swojej szwaczki względem haftu na koszulach nocnych!

Ta dama raczy się mnie radzić także, jak uczesać głowę do twarzy, lub powierza mi wybór koloru materji na jej suknie balowe – każe sobie czytywać także dzienniki mód... z rycinami.

Bywają chwile, w których odzywa się do mnie: „Dziś wieczorem będziesz mi pan towarzyszył do Mabilu. Jedziemy tam w sześć osób i zabawimy się doskonale!"

Czasem znów mówi: „Wszyscy i ciągle mówią dziś o Teresie—chcę ją zobaczyć także." I przybywszy do Alcazar'u, zasiada wśród fajczanego dymu, tuż przy brudnych sznapserach i piwiarzach, i śmieje się do rozpuku słuchając sławnej piosneczki o „brodatej kobiecie."

Wszakże pewnego wieczoru znagliła mnie nawet do przedstawienia jej Teresie i zarekomendowania onej nawzajem. Trzeba było słyszeć, jakiemi komplimentami hrabina obsypała tę bulwarową artystkę—doprawdy i samej Adelinie Patti nie mogłaby powiedzieć więcej! *(d. c. n.)*

tych, przy dzisiejszym stanie atmosfery, nic dobrego spodziewać się nie można. Ziemia bowiem goła, nie pokryta śniegiem, a mroźne marcowe wiatry wysuszają rolę, zmiatają pył tumanami i odsłaniają tym sposobem korzonki zasianego ziarna. Obecnie płacą za korzec pszenicy pięknej wagi 237 funt. rsr. 6 kop. 45—60, żyta 227 funt, rs. 3 kop. 75, jęczmienia 202 funt. rs. 3 kop. 30, grochu korzec rs. 3 kop. 45, owsa rs. 2 kop. 25, okowity wiadro rs. 3 kop. 65. — W okolicach Liwa (powiat węgrowski, gubernja siedlecka), jak piszą do *Gaz. Roln.*, urodzaje w r. z. były średnie, oprócz pszenicy i koniczyny, które wymarzły, i kartofli, które znów bardzo obrodziły, ale za to pszenica jest tam najdroższea z całego kraju, a kartofli połowa pomarzła, nastąpiła zatem równowaga. W czasie kilku dni ciepłych marca, śniegi stopniały i oziminy okazały się piękne, oprócz późno sianych, które i w jesieni były nieszczególne. Tych zasiewów spóznionych z powodu zarazy racic, jest tam $^1/_3$ część, a gdy na poprawienie się ich mała nadzieja, zatem nadzwyczajnych urodzajów oziminy spodziewać się tam nie można. Obawiają się, że siewy zboża jarego bardzo pózno będzie można rozpocząć, gdyż mrozy trwają jeszcze, a ziemia zmarznięta. Na ostatnim targu w Kałuszynie płacono za korzec pszenicy rs. 6 kop. 99, żyta rs. 3 kop. 60, jęczmienia rs. 3, owsa rs. 2 kop. 25, grochu rs. 3 kop. 30, kartofli kop. 75; okowity garniec rs. 1 kop. 15.

*** (Kurjerek).** Wiosna dziś rano uwydatniła się mokrym śniegiem, który dotąd przepaduje, przy 0,5 stopni ciepła. Zimno zmniejszać się zaczyna. W sobotę 14 (26) b. m., kiedy u nas było — 0,8°, termometr wskazywał w St.-Petersburgu — 2°, w Moskwie — 5,6°, w Kijowie — 0°, w Odesie — 0,8°, a w Poti + 8,8°.

— Marzec, choć na skonaniu, pokazał swoje tradycyjne kaprysy i od dwóch dni przysporzył nam tyle błota po ulicach, że już go wyminąć bez kaloszy nie można. Obawiamy się, czy taki stan rozpłakanej deszczem i szmatkami spóźnionego śniegu, aury, nie potrwa dłużej w kwietniu, któremu w takim razie wypadłoby zapłacić zaległości z marca. Ale to rzecz przyszłości a nam tylko faktami już spełnionemi lub bliskiemi spełnienia zajmować się godzi.

O jednym z takich przepomnieliśmy w wczorajszym „Kurjerku," a raczej nie chcąc mięszać prelekcij głębiej naukowych, wygłaszanych przez ludzi znanych powszechnie z nauki i kompetencji z odczytami na dobroczynność, quasi amatorskiemi, nie zestawiliśmy onegdajszej prelekcji b. profesora szkoły głównej, Dr. Zygmunta Węclewskiego, z szeregiem odczytów filantropijnych. Otóż, dopełniając dziś takiego opuszczenia, powiemy że szanowny profesor obrawszy sobie wdzięczny, lecz wymagający niepospolitej erudycji temat, to jest określając znaczenie i charakter kobiet figurujących jako heroiny w starożytnych tragedjach trzech głównie mistrzów: Eschylesa, Sofoklesa i Eurypidesa—nie tylko zajął żywo lecz i pouczył wielce zgromadzonych słuchaczy. Z szczególniejszą trafnością odcieniował różnicę, z jaką wszyscy trzej wymienieni tragipisarze zapatrywali się na jedną postać Antygony. Najbardziej jednak podobał się nam wniosek wyprowadzony przez prelegenta w zakończeniu traktatu, w którym twierdząc, że gdy pisarze starożytni odtwarzając tyle typów niewieścich, musieli wzorować się koniecznie na żyjących postaciach, dowodzi to wymownie głębszego, niż mniemamy znaczenia niewiasty w starożytności i powinno stać się przestrogą dla zbyt skwapliwych propagatorów tak zwanej emancypacji kobiet, którym się zdaje iż kobieta aż do ich czasów nie myślała, ani działała nigdy. Rozumie się, że nie powtarzamy tu wyrazów prelegenta lecz tylko streszczamy rzetelne wnioski z jego wykładu.

— Wypadałoby nam także, obszerniej nawet, opowiedzieć zaonegdajsze otwarcie szeregu systematycznych odczytów w zakładzie pani Wandy Schmidt o których dotąd pobieżnie tylko wspominaliśmy - lecz przedmiot to istotnie bardzo ważny, mogący przynieść nieobliczone korzyści moralne i materjalne młodszemu pokoleniu płci niewieściej i dla tego w szczupłych ramach niniejszej rubryki pomieścić go trudno. Ograniczymy się przeto na doniesieniu że pierwszy ten wstępny odczyt, zagajony przemową samej właścicielki zakładu a dopełniony przez uczonego profesora uniwersytetu p. Jurkiewicza, oraz magistra nauk przyrodzonych p. Milicera, z których pierwszy odczytał wstęp do nauk przyrodzonych wraz z ich podziałem, drugi zaś traktował chemję w jasnym i przystępnym wykładzie—zgromadził przeszło 150 słuchaczy, pomiędzy któremi znajdowały się kobiety znane chlubnie w literaturze, jak Deotyma, Ilnicka, Borkowska, Dobieszewska i t. d.—Widocznie myśl tych odczytów w zakładzie p. Wandy Schmidt, przyjęła się szczęśliwie, gdyż i w następnym, onegdajszym dniu równaż prawie liczba osób zebrała się tam dla wysłuchania odczytów z fizyki i jeografji, wygłoszonych przez pp. magistra nauk przyrodzonych Dziewulskiego i przez profesora Kotkowskiego.

— Tanie kuchnie ciągle budzą zajęcie szczególniej w kole dozorujących tam osób. Myślą nawet obecnie o urządzeniu koncertu na dochód tych pożytecznych zakładów.

— Już to obecnie, jak na wielki post przystało, Warszawa na wskróś przesiąknięta jest projektami filantropijnemi. Wszystkie instytucje dobroczynne, jałmużnicze i inne, obradują nad wzmocnieniem środków do wspierania ubogich, a spotykamy już nawet pewną wskazówkę chwalebnych działań biura informacyjnego o nędzy wyjątkowej, w sprawdzonym przez siostry miłosierdzia wykazie nieszczęśliwych rodzin z wymienieniem ich nazwisk, liczby, zamieszkania i towarzyszących okoliczności.

— Oprócz przyszłych koncertów, o których już donosiliśmy, a z których jeden, na dochód niezamożnych studentów uniwersytetu, zapowiedziany na d. 5-ty kwietnia w sali redutowej, odłożony został do maja (nie ma to żadnego związku z koncertem na cel takiż, w resursie kupieckiej.) — organizuje się jeszcze koncert wiolonczelisty, p. Ad. Hermana na początek przyszłego miesiąca; już nawet złożono nań bilety do sprzedania w znaczniejszych księgarniach tutejszych.

— I w Nowej Aleksandrji także, na dochód niezamożnych studentów tamtejszego instytutu, danym będzie koncert w d. 3-m kwietnia.

— Jutro ma się odbyć pierwsze przedstawienie słynnej obecnie komedji p. Sardou, „Safanduły," na scenie tutejszej—dziś zaś powtórzy się tam nowa operetka Offenbacha „Mąż za drzwiami," z dodatkiem arcy wesołego baletu „Córka źle strzeżona."

— Artyści trupy włoskiej jeszcze przed opuszczeniem Warszawy wykonają „Romeo i Julję" Gounod'a i „Don Juana" Mozarta, którym zakończą swój tegoroczny sezon.

— P. Rychter, znany dobrze na scenie tutejszej artysta, po pomyślnem zakończeniu gościnnych wystąpień w Kaliszu, przyjechał do Warszawy.

— Pod wiosnę Warszawa myśli słusznie o ulepszeniu komunikacji pieszo-spacerowych — słychać np., że właściciele posesij leżących po prawej stronie placu Trzech Krzyży i prawej stronie alei aż do Doliny Szwajcarskiej, zamierzają wspólnym kosztem zaprowadzić na całej tej przestrzeni chodnik asfaltowy.

— Olbrzymka Flora zostaje już tylko do jutra, odtąd bowiem, do lokalu zajmowanego przez nią, wprowadza się zakład rękawiczniczy.

— Bardzo elegancka altana ma być wzniesiona w ogrodzie Saskim obok wód mineralnych, a to na miejscu stojącej tam dotąd, dawnej.

— Wczoraj po raz pierwszy debiutowały na giełdzie tutejszej... listy zastawne nowej emisji i to z powodzeniem wielkiem, bo po 95 $^1/_4$ za sto od razu!

— Zaonegdaj, zatrzymano płynące po rzece Wiśle, ciało człowieka, jak się po sprawdzeniu okazało Karola Arensa, lat 40 wieku liczącego, posługacza ze szpitala św. Jana Bożego, który przed pięciu dniami wydalił się ze szpitala. O czem w celu wyprowadzenia śledztwa, sąd zawiadomiono.

— W cyrkule Sobornym, Danielowi Dobrowolskiemu, pracującemu w fabryce wyrobów żelaznych Lilpopa i Rau, w skutek własnej jego nieostrożności, korba od windy złamała rękę prawą poniżej łokcia. Dobrowolski odesłany na kurację do szpitala św. Rocha.

— W łaźni starozakonnych pod Nr. 2284, część ściany frontowej murowanej od ulicy Miłej, zawaliła się niezrządziwszy nikomu szkody. Zakomunikowano o tem komu należy i do reperacji już przystąpiono.

— W domu pod Nr. 27, z mieszkania Glińskiego krawca, skradziono 10 sztuk rozmaitych ubiorów i inne rzeczy na sumę rs. 150. Podejrzane o spełnienie tej kradzieży dwie osoby, zostały przyaresztowane, śledztwo prowadzi się.

— W dniu onegdajszym w cyrkule Pragskim, w domu pod Nr. 399, w dole zamarzniętym napełnionym wodą głębokości 1 $^1/_2$ arszyna, pozostałym po wywiezionym nawozie, znaleziono ciało starozakonnego Hersza Kaczki, pięcioletniego syna wyrobnika, który w skutku załamania się pod nim lodu wpadł w wodę i utonął.

— W cyrkule Nowoświetskim, Izrael Wejsman, lat 54 wieku liczący, w domu pod Nr. 2847 zamieszkały, prywatny nauczyciel żydowski, nagle zmarł. O czem w celu wyprowadzenia śledztwa zawiadomiono sąd i ze strony policji zarządzono dochodzenie.

— W cyrkule Sobornym, Józef Skotnicki, garbarz, przechodząc przez ulicę Podwal, upadł i stłukł sobie głowę nieszkodliwie. Odesłano go do szpitala Dzieciątka Jezus.

— W cyrkule Łazienkowskim, Józefa Czerenkowska, wyrobnica przechodząc przez ulicę Bracką, upadła i stłukła sobie nieszkodliwie nogę lewą. Odesłano ją do mieszkania.

— W domu pod Nr. 2776, z mieszkania Salomei Hubner, otworzonego dobranym kluczem, skradziono bieliznę i garderobę na rs. 121. W celu wykrycia kradzieży tej, przedsięwzięto należne środki.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Za talar | *wczoraj* rs. 1 kop. 20 | | *dziś* rs. 1 kop. 20. | |
| Za frank | „ „ — „ 34 | | „ „ — „ 34. | |
| Za złoty reń. | „ „ — „ 69 | | „ „ — „ 69. | |

*NB.* Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (O f i a r a.) *Riż. Wiest.* pisze: Bractwo św. Piotra i Pawła w Rydze uszczęśliwione zostało Wysokiemi względami Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu dla założonej w Rydze, staraniem bractwa pomienionego, szkoły łotyszsko-esto ruskiej. Bractwo zaszczycone zostało następującą odezwą marszałka dworu Jego Cesarskiej Wysokości: „Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu, w dowód swej życzliwości dla bractwa św. Piotra i Pawła w Rydze, na dniu 26-m lutego, jako w uroczystość swych urodzin, ofiarować raczył na korzyść szkoły łotyszsko-esto-ruskiej, założonej przez bractwo św. Piotra i Pawła, jednorazowie dwa tysiące rubli. Posyłając przy niniejszem bractwu pomienionemu pieniądze ofiarowane przez Jego Cesarską Wysokość, dla użycia ich stosownie do ich przeznaczenia, mam zaszczyt upraszać uprzejmie o zawiadomienie mnie o otrzymaniu takowych. Oryginał podpisali: w obowiązkach marszałka dworu, jenerał-major Zinowjew i zarządzający kantorem, Zwienigorodzki." Z uczuciem głębokiej wdzięczności bractwo przyjęło tę hojną ofiarę Jego Cesarskiej Wysokości i postara się o użycie takowej w sposób godny Wysokiego ofiarodawcy.

* (S ł o w i a ń s k i k o m i t e t d o b r o c z y n n o ś c i). Dnia 1 (13) marca odbyło się w Petersburgu posiedzenie wydziału słowiańskiego komitetu dobroczynności, pod prezydencją A. F. Hilferdinga. Komitet postanowił wynurzyć hrabiemu A. K. Tołstojowi szczerą wdzięczność za odczytanie, na korzyść komitetu, jego ostatniego dramatu, i posłać do niego w tym celu deputację. Jednocześnie komitet wynurzył swą wdzięczność W. M. Markiewiczowi za jego udział w czytaniu i księciu K. E. Biełosielskiemu-Biełozierskiemu za udzielenie sali w jego domu. Wiadomo, że [illegible] komitetowi przeszło 600 rs. Odczytany został list P. A. Ławrowskiego, w którym wstawia się on do komitetu o pomieszczenie w jednym z ruskich zakładów wychowawczych dwóch córek pewnego zasłużonego autora słowiańskiego. Komitet uznał za niezbędne porozumieć się w tym względzie z wydziałem kijowskim komitetu słowiańskiego. Prezes złożył otrzymane przez bibljotekę komitetu—zbiór pieśni pod tytułem: „Słowik morawski, czyli kilka pieśni morawskich," wydania Metodego Przemysława Gałabałowa, księdza i członka matицy słowieńskiej na Morawie, i „Ustawę towarzystwa Sławja w Pradze." Zakomunikowany został list naczelnego prokuratora świątobliwego synodu, donoszący, że z powodu użycia już wszystkich sum przeznaczonych przez zarząd duchowny dla zapewnienia słowianom południowym sposobu do uczenia się, oraz w obec niezbędności zwiększenia liczby zakładów duchowno-naukowych w samej Rosji, świątobliwy synod nie uznał za możebne przeznaczyć jakąkolwiek bądź sumę na zapomogę dla szkół w Hercegowinie, na korzyść których komitet wstawiał się. Następnie hrabia P. A. Goleniszczew-Kutuzow zaproponował ułożyć budżet wydatków, jakie komitet ma ponosić. Propozycja ta została przyjętą i postanowiono mianować osobną do tego komisję i upraszać J. F. Zołotarewa, ażeby podjął się prezydowania w niej, przyczem zaproszono do uczestniczenia w komisji w charakterze członków: hrabiego P. A. Goleniszczewa-Kutuzowa, J. J. Domontowicza, A. B. Iwanickiego, M. M. Ładyżeńskiego, A. P. Naranowicza, J. J. Petrowa i A. D. Stołypina. Odczytany został list z Belgradu, adresowany do komitetu słowiańskiego przez pewnego serba, z prośbą przysłania zapomogi na wydanie broszury p. Fadiejewa: „Zdanie o kwestji wschodniej". Komitet, ze względu, że dzieło pomienione poświęcone jest kwestjom politycznym, niewchodzącym do zakresu działalności słowiańskiego komitetu dobroczynności, postanowił nie przychylić się do tej prośby. Odczytane zostało sprawozdanie o wydaniu wyznaczonych przez komitet, na przeciąg czasu od 1-go sierpnia 1869 do 1-go marca 1870 roku, zapomóg dla młodych słowian kształcących się w rozmaitych zakładach naukowych, z prośbą o dalsze udzielanie takich zapomóg. Komitet postanowił: porozumieć się z komitetem

moskiewskim w przedmiocie podziału wydatków, jakie żądane są od 1-go marca, i po otrzymaniu odpowiedzi z Moskwy, roztrząsnąć tę kwestję w jej szczegółach, po poprzedniem zbadaniu jej przez komisję, o jakiej wspomina punkt 6-ty; dla pokrycia zaś wydatków najbardziej naglących, wyasygnować natychmiast 500 rsr. Następne posiedzenie wyznaczone zostało na 15 (27) marca.

* (Rocznica stuletnia klubu angielskiego). W niedzielę, 1 (13) marca, stosownie do zwyczaju prawosławnego, członkowie „klubu angielskiego" w Petersburgu rozpoczęli obchód uroczystości swej rocznicy stuletniej od nabożeństwa w murach swego teraźniejszego lokalu. Po tem nabożeństwie zaintonowane zostały exekwje za Cesarzowę Katarzynę Wielką, za panowania której klub został założony, oraz modły o długie lata dla szczęśliwie panującego Najjaśniejszego Cesarza Aleksandra Pawłowicza. Na pamiątkę rocznicy stuletniej „klubu angielskiego" postanowiono: postawić w jednej z jego sal popiersie Cesarzowej Katarzyny II i wyasygnować sumę na rozdanie ubogim 20,000 porcji obiadowych. Dnia 7 (19) marca, zgodnie z ustawą klubu, jako w pierwszą sobotę po dniu obchodu rocznicy stuletniej, klub dał obiad, na którym oprócz członków, znajdowali się wyżsi dygnitarze państwa i reprezentanci obcych mocarstw. Na obiedzie było ogółem 400 osób. Obiad zastawiony był w dwóch salach klubu. Podczas obiadu grały dwie kapele—orkiestra Ladowa i kapela muzykantów pułku konnego lejb-gwardji. Podczas obiadu wniesione były toasta za zdrowie: Najjaśniejszego Pana, Najjaśniejszej Pani, Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu i całego Domu Cesarskiego, oraz za pomyślność Rosji i za powodzenie klubu. Po obiedzie, wszyscy obecni przeszli do pokojów wewnętrznych klubu, po uprzątnięciu zaś stołów i zniknięciu wszelkich śladów obiadu przysposobionego na tak ogromną liczbę uczestników uroczystości, obecni przeszli do wielkiej sali jadalnej, gdzie, stosownie do zwyczaju uświęconego stuletniem istnieniem klubu, przysposobiona była znana „dżonka klubu angielskiego." Rozmowa była wielce ożywiona i przeciągnęła się za północ. Wszystkie osoby, które znajdowały się na obiedzie, otrzymały wydaną na ten dzień broszurę wspaniałą, pod tytułem: „Zarysy stuletniego życia klubu angielskiego."

* (Towarzystwo lekarzy homeopatów). *Gołos* donosi, że 26 lutego (10 marca) wieczorem, w sali towarzystwa kredytowego miejskiego w Petersburgu, odbyło się zgromadzenie ogólne towarzystwa petersburgskiego lekarzy homeopatów, przy spółudziale nielekarzy, członków honorowych i uczestników. Odczytane zostały zatwierdzone przez ministra spraw wewnętrznych „ustawa szpitala homeopatycznego dla przychodzących" i nowa ustawa towarzystwa, która rozszerza znacznie program jego działalności i która stawia je w możności przyjęcia do swego grona wszystkich tych, którzy interesują się powodzeniem homeopatycznego sposobu leczenia. Podług nowej ustawy (§§ 4—9), „towarzystwo składa się z członków rzeczywistych i członków honorowych. Spółdziałają z nimi uczestnicy, bez ograniczenia ich liczby. Członkiem rzeczywistym może być każdy lekarz, farmaceuta i weterynarz, gdziekolwiek bądź oni mieszkają. Godność członka honorowego nadaje się specjalistom za zasługi na polu nauki, oraz osobom mogącym okazać opiekę towarzystwu, i osobom wyświadczającym szczególne usługi homeopatji zapomocą poparcia moralnego lub znacznych ofiar na korzyść zakładów towarzystwa. Uczestnikami mogą być osoby wszelkiego stanu, zobowiązujące się do ofiary corocznej na korzyść zakładów towarzystwa. Członkowie honorowi i uczestnicy, którymi mogą być także kobiety, są w towarzystwie reprezentantami żywiołu dobroczynno-filantropijnego. Dostarczają oni z jednej strony środki dla poparcia i rozwoju nauki, nie mającej żadnej innej podstawy materjalnej; z drugiej zaś strony—dają towarzystwu możność bezpośrednią niesienia osobom niezamożnym bezpłatnej pomocy lekarskiej." W ten sposób towarzystwo, polegając na siłach społeczeństwa, działać będzie ze wszech miar samoistnie, z upoważnienia rządu, lecz bez zapomóg z jego strony. Całe jego powodzenie zależeć będzie obecnie bezwątpienia od opinji publicznej i od tego spółczucia, jakie znajdzie ono w stronnikach homeopatji. Towarzystwo powitało z zapałem zapewnioną im ustawą swobodę działania. Przystąpiono następnie do wyboru członków komitetu szpitala (wybrani zostali lekarze A. E. Hering i A. A. Gastfreund, oraz nielekarze, członkowie honorowi M. J. Ałonkin i P. M. Pożarski) i roztrząsano środki co do urządzenia szpitala. Komitetowi poleconem zostało zająć się niezwłocznie odszukaniem lokalu i urządzeniem części materjalnej. Wszyscy życzący sobie przyjść w pomoc towarzystwu, raczą udawać się do apteki centralnej homeopatycznej w Petersburgu, przy ulicy Gorochowoj, Nr. 15.

* (Żegluga za pomocą łodzi parowych). Gazeta *Parowoz* donosi, że zawiązuje się towarzystwo dla zaprowadzenia żeglugi za pomocą łodzi parowych, z których każda ma być najwyżej siły 15 koni. Te łodzie parowe kursować będą z Kijowa do Rzyszczewa, oraz w górę Dniepru do Czernobyla, i po rzece Desnie do Czernigowa. Cel tego przedsięwzięcia zależy na dostarczaniu z punktów pomienionych pasażerów dla dróg żelaznych kijowskich. Też łodzie parowe przedsiębrać także będą stale wycieczki spacerowe do ulubionych przez publiczność kijowską miejsc: Kitajewa, Mieżigorja i wyspy Mikołaja pustelnika.

* (Transporta herbaty). Gazeta *Wiest* donosi z fortu Wiernoje 20 grudnia: W tych dniach powróciła z Kaszgaru karawana kupca Kuzniecowa, wyprawiona tam w miesiącu czerwcu z herbatą zwaną atbasz (osobny gatunek herbaty sprzedawanej w kształcie słupków obwiniętych trzciną, ważących około 2 pudy). Z karawaną tą na 21 wielbłądach wyprawiona była herbata atbasz w ilości 64 słupków kosztujących każdy 55 rub. Herbata nadesłana do fortu Wiernoje przez Kjachtę, należy do gatunków ulubionych i używanych w Turkiestanie. Zapasy herbaty w Kaszgarze, od czasu powstania chińskiego w roku 1864, zostały wyczerpane i herbata przywożona jest tam przez Kjachtę i Indje wschodnie.

---

* (Charakterystyka emigracji). *Warsz. Dniewn.* pisze: „Bacznie przypatrując się galicyjsko-polskiemu dziennikarstwu, nie można nie dostrzedz różnicy w duchu i kierunku gazet lwowskich i gazet krakowskich. Pierwsze, bez namysłu dążą do jakichciś nieokreślonych, mglistych sfer; pragną jednym zamachem obalić cały istniejący porządek rzeczy. Drugie, to jest krakowskie, marząc o tych samych celach, okazują się o tyle umiarkowanemi, że skłaniają głowę przed rzeczywistością o tyle, o ile stanowi ona przeszkodę do urzeczywistnienia ich utopij. Dla tego i w poglądach, jednej i drugiej kategorji na emigrację polską, daje się spostrzegać wyraźną niezgodność. Gazety lwowskie upatrują w emigracji ideał cnót politycznych; krakowskie uważają ją za zawadę do regularnego biegu spraw. W tym względzie *Przegląd Polski*, *Czas* i *Kraj* zupełnie są solidarne. Ostatni z tych dzienników niedawno z szczególną jasnością wyformułował swój pogląd na wychodźców polskich powiadając: „Emigracja w sprawach oświaty, literatury i sztuki ma równe prawo jak każda prowincja polska do wszelkiej inicjatywy. W sprawach zaś polityki winna być tylko celem i narzędziem kraju. Inny stosunek jest niemożliwy, szkodliwy, złudny i kompromitujący sprawę". To ocenienie przedrukował i drezdeński *Tydzień* znanego literata polskiego, Kraszewskiego. Można domyślić się jak ciężkim wydał się ten cios emigracji, przywykłej uznawać się za przodującą, kierowniczą siłą, w każdem polskiem przedsięwzięciu. Emigracji tej powiadają teraz jej bracia, żeby nie mięszała się do sprawy, której prowadzić nie może. Na ten wyrok prasy krakowskiej nastąpiła odpowiedź polskiej emigracji z Paryża, gościnnie zamieszczona w lwowskiej *Gazecie Narodowej*. Lecz w tej odpowiedzi nie daje się uczuwać zapalczywa buńczuczność, właściwa pracownikom wygnanej Polski; przeciwnie, w jej protestacji, przebija się jakieś uczucie przygnębienia, dźwięczy nuta jakby prosząca o oszczędzenie. Łatwo zrozumieć, że w swej odpowiedzi, emigracja nie chce kontentować się skromną sferą „oświaty, literatury i sztuki"; nawet z powodu niedostatecznego wykształcenia zasadniczego nie jest przysposobiona do jakiejkolwiek specjalnie naukowej działalności, jeżeli do tej sfery nie można wcisnąć jakiej dziwacznej teorji; potrzeba jej ciągle silnych wrażeń, sprawianych za pomocą podziemnych knowań. Na dowód swej pożyteczności, polscy wychodźcy starają się w wspomnionej odpowiedzi wykazać wielkie usługi oddane przez nich ludzkości: „Małoż się rzeczy dokonało we Francji za polską inicjatywą, pośrednio i bezpośrednio? Nie mamy tu na myśli nawet polskich wydawnictw i instytucij—ale czysto francuzkie, jak naprzykład *Figaro*, *Credit foncier*—lub dopiero teraz podniesioną zmianę w uczeniu dziejów Polski i „Moskwy" po szkołach francuzkich". Ostatni frazes wynosi jako zasługę, niegodną intrygę, za pomocą której skłoniono łatwowiernych i ciemnych profesorów francuzkich, do wyłączania Rosji z słowiańskiej literatury i historji, jako narodu niby „nie słowiańskiego". Lecz następujące przyznanie jeszcze bardziej jest znaczące: „Ileż kwestij politycznych wychodźcy poruszali i poruszają w dziełach, broszurach i dziennikarstwie zagranicznem—obcem wcale? Ile mów, interpelacij i not dyplomatycznych wychodziło i wychodzi za ich współdziałaniem?" W tych słowach wprawdzie nie ma dla nas nic nowego. Wiemy już, że polscy wychodźcy, wkradają się do wszystkich wpływowych redakcij i wszędzie gdzie można szkodzić Rosji przez potwarze i podburzanie przeciwko niej opinji publicznej Europy; lecz wyrazy przytoczone z polskiego źródła, ważne są w tem znaczeniu, że domysły zamieniają na fakt niewątpliwy. Odpowiedź polskich emigrantów z Paryża przypisuje wyrok krakowskiej prasy, obawie ruchu zbrojnego stanowiącego końcowy cel wszystkich dążeń emigracji, i daje następujące uspakajające objaśnienie: „Za przyszłość, Bóg tylko ręczyć może, a my za teraźniejszość tylko, i ręczymy też, że ze strony wychodźtwa dzisiejszego żaden ruch zbrojny krajowi nie grozi. Młodzież uczy się i pracuje usilnie, by co rychlej usługi swe mogła nieść krajowi". Dawno był czas dla polskiej emigracji wziąć się do pracy praktycznej, zamiast tego żeby nieprodukcyjnie wyczerpywać siły i czas, w pogoni za niedającemi się uchwycić widmami. Paryzcy emigranci polscy, zarzucają krakowskiej prasie, że skutkiem jej insynuacji, cudzoziemcy mają o polskich wychodźcach niby fałszywe pojęcie: „Powiedzą o nas cudzoziemcy, żeśmy w niedoli i ucisku zdziecinnieli nakoniec, bo nie mając sami praw polskich w Polsce, bawimy się w królów, w łaski i patenta... A nam się bawić dzisiaj nie przystało". Pozostaje nam, przez uczucie ludzkości i współubolewania, życzyć polskiej emigracji zupełnego wytrzeźwienia się z jej obłąkań, dla własnej jej pomyślności".

* (Polemika). W Pradze czeskiej obecnie toczy się gorący spór pomiędzy dziennikami *Pokrok* i *Politik* z jednej a *Narod. Listy* z drugiej strony, albo raczej pomiędzy obozem przewodniczonym przez Skrejszowskiego, Zeitamera i Claudi a obozem kierowanym przez Riegera, Sladkowskiego i Gregrów. W pojęciach obu stronnictw nie ma ważnego rozdziału; obydwa gorąco bronią pewnej demokracji, obadwa stanowią wspólną opozycję przeciwko teraźniejszemu gabinetowi przedlitawskiemu i domagają się praw korony św. Wacława. Całą różnicę stanowią odcienie, szczegóły. Tak, w kwestjach religijnych, stronnicy dziennika *Narod. Listy* stanowczo i jawnie wyznają husytyzm, stronnicy zaś dzienników *Pokrok* i *Politik*, nie mając szczególnego współczucia dla tej nauki, dyplomatycznie omijają ją. Cała polemika toczy się o przeważnych zaletach tej lub owej polityki, o możności zrobienia lub niezrobienia jakiegokolwiek bądź ustępstwa gabinetowi.

## Austrja i ziemie słowiańskie.

* (Zaprzeczenie.—Rozporządzenie ministra wojny.—Pożar). *Bohemia* donosiła, że cesarz wynurzył swe niezadowolenie pp. Riegrowi i Sladkowskiemu z powodu odpowiedzi odmównej danej przez nich na zaproszenie ze strony ministerstwa do wzięcia udziału w konferencjach mających na celu porozumienie się z Czechami. *Narodni Listy* powiadają, że wiadomość ta jest całkiem błędna.—Z Pragi donoszą pod datą 19-go marca, że ogólnopaństwowy minister wojny polecił dowódcom pułków, ażeby dawano codziennie żołnierzom zwykłe porcje mięsa i ażeby nie zmuszano nikogo do obchodzenia postu. Rozporządzenie to ma na celu unicestwienie niedawnych przepisów co do przestrzegania postu, wydanych przez biskupa pełniącego obowiązku jałmużnika armji.—Podług wiadomości z Pragi z daty 21-go marca, pożar miał miejsce w zamku w Pardubicach. Spłonęła część dachu, lecz szkody są w ogóle niebardzo znaczne. (*Jour. de St.-Pet.*)

## Prusy i Niemcy.

* (Sprawy niemieckie). *Corresp. de Berlin* zamieściła długi artykuł rozwodzący się nad tem, że chociaż Prusy i związek północny porozumiały się z sobą co do ścisłego poszanowania artykułu 4-go traktatu prazkiego tak co do jego ducha jak i treści, muszą jednak oczekiwać, dopóki jego wykonania nie będą domagały się nietylko odosobnione życzenia państw z tamtej strony Menu, ale wynurzona swobodnie wola całych Niemiec południowych. Autor tego artykułu szczególny robi nacisk na utrwalenie dobrych stosunków pomiędzy Francją i Niemcami. W Karlsruhe także p. Blundschli oznajmił niedawno, że Francja jest pokojowo usposobioną i dowodził, że Niemcy nie mają czego obawiać się od swojego sąsiada zareńskiego. Kan-

clerz związkowy widocznie się zawiódł. Ze strony Francji, pragnącej mięszać się do spraw niemieckich, pan Bismarck napotkałby mniej przeszkód do ukończenia swojego dzieła. Zupełna bezinteresowność Francji i innych państw europejskich, pokrzyżowały widocznie kombinacje pruskie. Czy potrzeba na to dowodu? Komisja parlamentu bawarskiego, wyznaczona do rozpatrzenia żądanego kredytu na wydatki wojskowe, proponuje jego zmniejszenie o połowę przeszło i oświadcza, że Bawarja powinna koniecznie opuścić niektóre twierdze, uważane dla niej za niepotrzebne, których utrzymanie jest bardzo kosztowne. Najpierwszą z tych twierdz jest Landau, położona w obrębie nadreńskim. Prusy chcą twierdzę tę utrzymać. Sądzą one, że jest potrzebną dla bezpieczeństwa Niemiec. Ale w Monachjum odpowiadają im, dla czego troszczyć się o bezpieczeństwo Niemiec, kiedy dowiedzione jest, że nikt w Europie nie myśli szczerze i na serjo o zakłóceniu spokojności niemieckiej? *(La Fr.)*

## Francja.

* (Stosunki z Rzymem i ministerstwo). Co się tyczy postawy rządu francuzkiego w obec odpowiedzi przeczącej dworu rzymskiego, to takowa zdaje się być dość jasno wskazaną: jedynie polityka wyczekująca wydaje się możebną. Takie też jest, jak donoszą z Paryża, przekonanie większości gabinetu, która wynurza zdanie, iż należy jedynie zawiadomić po prostu dwór rzymski o otrzymaniu jego odpowiedzi, bez odpowiadania w czemkolwiek bądź na jego depeszę. Hr. Daru wszelakoż ma obstawać za swym pierwotnym sposobem zapatrywania się, i ma okazywać się skłonnym do interwenjowania na soborze, bądź przez posłanie reprezentanta, bądź też przez wystósowanie memorandum mniej więcej szczegółowego. Obiega już nawet znowu pogłoska o dymisji tego ministra, lecz tym razem hr. Daru wyszedłby z gabinetu sam jeden; p. Buffet nie ma towarzyszyć mu w tym kroku, reszta zaś gabinetu ma pozostać w dotychczasowym składzie. Dodają do tego, że zarząd ministerstwa spraw zagranicznych ma być powierzony jednemu z senatorów; rząd przystąpiłby w ten sposób bezzwłocznie do urzeczywistnienia zasad wskazanych przez cesarza Napoleona w jego ostatnim liście; lecz wszystkie te pogłoski są zepewne przedwczesne. *(Nord).*

* (Odpowiedź dworu rzymskiego). *Patrie* pisze pod datą 26-go marca: „Odpowiedź dworu rzymskiego na depeszę hr. Daru złożoną została onegdaj wieczorem w ministerstwie spraw zagranicznych, przez nuncjusza papiezkiego. Odpowiedź ta, zredagowana i podpisana przez kardynała Antonellego, napisaną została po włosku; jest ona długa i szczegółowa; forma jej odznacza się tem umiarkowaniem w wyrażeniach i tą uprzejmością, jakie cechują kancelarję papiezką. Depesza zaczyna się od streszczenia noty hr. Daru, na którą ona odpowiada. Przypomnieć należy, że nota francuzkiego ministra spraw zagranicznych datowana jest 20-go lutego, lecz doręczoną została kardynałowi Antonellemu, przez p. de Banneville, dopiero 1-go marca. Zakomunikowaną ona została następnie przez ojca św. legatom prezydującym w soborze. Te rozmaite formalności tłómaczą częścią dość długi poniekąd przeciąg czasu, jaki upłynął pomiędzy notą francuzką i odpowiedzią rzymską. Odpowiedź kardynała Antonellego jest, jak powiedzieliśmy, długa i bardzo przezornie obmyślana. Zasługuje w niej na uwagę przedewszystkiem to, że kardynał Antonelli nie zaprzecza autentyczności tekstu kanonów ogłoszonych przez *Allg. Augsb. Ztng.*, i powtóre, że przeciwstawia on żądaniu interwencji bezpośredniej rządu francuzkiego na soborze, cały szereg powodów zwlekających, które nie zachodzą atoli tak daleko, ażeby obejmowały odmowę kategoryczną i stanowczą. Kardynał usiłuje przekonać, że kanonom tym przypisywane są zawczasu doniosłość i konsekwencje, których dwór rzymski nie zamierzał nigdy nadawać im; że ważnem jest odróżnienie w tych kanonach strony teoretycznej i bezwzględnej, od strony praktycznej i względnej; że kościół będąc społeczeństwem duchownem i przez Boga ustanowionem, obowiązany jest dawać sumieniom rozwiązanie wszelkich zagadnień, jakie przedstawia życie ludzkie; lecz dodaje on, że stosowanie tego prawa duchownego nie pociąga za sobą bynajmniej ze strony kościoła zamiaru mięszania się do kwestji politycznych, i że w każdym razie, względem narodów, z któremi zawarte zostały konkordaty, kościół pozostanie zawsze wiernym warunkom traktatów, na które zgodził się on. Kardynał Antonelli wynurza w końcu nadzieję, że wyjaśnienia objęte jego depeszą, wydadzą się gabinetowi tuileryjskiemu dostatecznemi, i że nie dadzą one temu ostatniemu powodu do nalegania na żądanie sformułowane w nocie hr. Daru. Nie wiemy, jaką decyzję poweźmie gabinet tuileryjski na skutek tej depeszy dworu rzymskiego, znaczenie której zresztą, jak donosiliśmy, przewidziane było przez p. de Banneville. Sądzimy, że w chwili obecnej nie została jeszcze powzięta żadna decyzja".

* (Projekt uchwały senatu). Czytamy w dzienniku *Patrie* pod datą 26-go marca: „Rada ministrów zgromadziła się dziś zrana pod prezydencją cesarza. Posiedzenie to miało szczególną doniosłość, chodziło bowiem o porozumienie się co do redakcji stanowczej projektu konstytucyjnej uchwały senatu, która złożoną zostanie niezawodnie w poniedziałek. Pomieniony projekt uchwały senatu, poprzedzony będzie wyłuszczeniem motywów, redakcję których p. Emil Ollivier kończy dziś. Znane już są publiczności punkta główne systemu, który ma być zaprowadzony w miejsce konstytucji z r. 1852. Redaktorowie tego nowego prawa organicznego starali się uprościć ile możności przepisy konstytucyjne, które wolne będą odtąd od wszelkich zmian i które będą mogły być uchylane jedynie za pomocą głosowania powszechnego. O ile nam wiadomo, pomiędzy przepisami konstytucji z r. 1852, uchylenie których zostało postanowione w ostatniej chwili, znajduje się artykuł 33, który nadawał senatowi prawo zaradzania, podczas odroczenia ciała prawodawczego, wszelkim potrzebom niecierpiącym zwłoki. Zresztą nominacja senatorów pozostanie nadal atrybucją korony. Podział zaś władzy prawodawczej pomiędzy obie izby, ustanowiony został w sposób jak najdokładniejszy i z zupełną równością."

* (Uchwała senatu). *Paryż, 26 marca.* P. Emil Ollivier udał się przedwczoraj po południu do prezesa senatu p. Rouhera i miał z nim długą naradę w przedmiocie uchwały senatu. Zapewniają, że konferencja ta odbyła się w jak najuprzejmiejszy sposób i że kanclerz i prezes senatu porozumieli się z sobą co do wszystkich główniejszych punktów reformy konstytucyjnej. *(La Fr.).*

* (Sprawa o sprzysiężenie). Dziennik *Centre Gauche* pisze co następuje w przedmiocie śledztwa w sprawie sprzysiężenia, o którem tyle mówiono; pozostawić należy temu pismu odpowiedzialność za szczegóły, które ono podaje: „Osoby aresztowane z powodu oskarżenia o należenie do sprzysiężenia, znajdują się jeszcze dotąd w więzieniu. Mają one być wkrótce sądzone. Po wyprowadzeniu śledztwa, prokurator oświadczył, że istnieje istota czynu sprzysiężenia. Zdaje się, że rząd wziął pod rozwagę oświadczenie prokuratora. Przeszło sto osób stanie przed sądem, i oczekujemy z niejaką niecierpliwością, ażeby rozprawy sądowe uczyniły kraj sędzią oskarżeń sformułowanych przez prokuratora. Powiadają, że oskarżeni stawieni będą przed sądem najwyższym. W tym celu utworzony zostanie drugi skład sędziów przysięgłych, w tych samych warunkach co i pierwszy, który wybrany został losem z pomiędzy radców jeneralnych. Podług naszych informacji, Mégy jest głównym oskarżonym. Śledztwo miało wykazać w jego korespondencji dowody zamachu, który usiłowano oddawna dowieść." *(Jour. de St.-Pet.).*

## Włochy i Rzym.

* (Sobór). Z Rzymu piszą do dziennika *Français*: „Donosiłem wam, że 40-u ojców soboru żądało, ażeby szemat *de romano pontifico* roztrząsany był przed innemi szematami. Prezesi soboru zadecydowali atoli, że utrzymany będzie porządek poprzednio ustanowiony; sobór przeto, niezwłocznie po rozpoczęciu na nowo kongregacji jeneralnych, roztrząsać będzie przedewszystkiem szemata dotyczące błędów filozofji nowoczesnej. Te szemata *de fide* przerobione zostały tak dalece, że nie zostało nic z projektów opracowanych i zatwierdzonych przed zgromadzeniem się soboru." *(Jour. de S.-Pet.).*

## Hiszpanja.

* (Obecna sytuacja) w Hiszpanji staje się coraz bardziej zagadkową. Nie można jej już zrozumieć. Dzienniki madryckie utrzymują teraz, że zerwanie pomiędzy unionistami i radykalnymi, i nie jest ani stanowcze, ani zupełne. W kortezach podczas odczytu projektu ustawy o duchowieństwie uściskali się z sobą pp. Sagasta i Topete. P. Castelar wyrzekł, że pozwoli się powiesić, aby tylko lud był wolnym. *(La Fr.).*

## Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Uniwersytet turecki). Dziennik *Turquie* pisze: Nowy uniwersytet turecki (*dal-ut-founoun*) został niedawne otwarty. Na uroczystości tej prezydował wielki wezyr, znajdowali się zaś na niej wszyscy ministrowie tureccy. Literatura turecka, arytmetyka i początki jeometrji, jeografia i prawo, taki jest kurs pierwszego półrocza. Prawo wykładane będzie przez Ali-Kiamil-effendego, który jest prezesem trzeciej izby Tidjaretu i który kształcił się w Paryżu. Studenci uniwersytetu dzielą się na dwie kategorje; pierwsza obejmuje tych, który będą egzaminowani w końcu każdego półrocza przez osobną komisję i którym udzielane będą attestata świadczące o ich postępach w naukach; do drugiej zaś kategorji należą wolni słuchacze, którzy nie są obowiązani do składania egzaminów. Przy wyborze kandydatów na urzęda publiczne, oddawane będzie pierwszeństwo studentom pierwszej kategorji, którzy będą mogli także uzyskiwać po ukończeniu nauk stopień bakałarza literatury i umiejętności. *(Jour. de St. Pet.)*

# PRZEWODNIK WARSZAWSKI

## Warszawa, dnia 17 (29) Marca.

* **(Fabryka smarów płynnych i gęstych do wszelkich maszyn, powozów, osi i t. p. M. S. Bornsztejna, na Nalewkach, w posesji Nr. 2,257a do SS-rów Fejnkinda należącej.** Różnorodne gałęzie fabrycznego przemysłu tak wzajem wspierać się muszą i tak wzajem od siebie są zależne, że bez pomocniczych między sobą ułatwień żywotność ich działania byłaby niepodobną. Jedną z takich nader ważnych posług spełnia smar czyli smarowidło, przy dzisiejszem zwłaszcza rozpowszechnieniu maszyn parowych fabrycznych lub drożnych i tylu innych przyrządów mechanicznych, w cukrowniach, papierniach, browarach, dystylarniach, jak niemniej w gospodarstwie rolniczem całego kraju. Używana do smarowania maszyn oliwa zjełczała (letzer) mimo swej drogości, nie odpowiada warunkom techniczno-fabrycznym, w produkowaniu zaś smarów, z pożądanemi zaletami, ku czemu zagranicą oddawna specjalne zakłady istnieją, przemysł kraju naszego był dotąd w kolebce. Obecnie atoli i pod tym względem zrobiliśmy krok naprzód, i to tak stanowczy, iż kraj nasz niepotrzebuje już sprowadzać zkądinąd smarowideł, zwalniając się od opłaty characzu zagranicznemu przemysłowi. Zasługę w tej mierze przedewszystkiem przyznać należy p. M. S. Bornsztejn, który przy znajomości chemji, zbadawszy najnowsze sposoby produkowania smarów zagranicą, w miejscowości jak wyżej na Nalewkach, przed dwoma laty przy poświęceniu znacznego kapitału, urządził osobną fabrykę, wyłącznie do wyrabiania smarowideł płynnych i gęstych, zaopatrzywszy ją w kotły ogrzewalne, prasy hydrauliczne, filtry i rury przewodowe, przeprowadzające płyny do rezerwoarów na piętrze, tudzież do obszernych składów w kilku piwnicach. Aby otrzymać smary należytej dobroci, aby olej został pozbawiony części obcych, stałych i białkowatych; aby zanieczyszczaniem i tworzeniem osadu nie utrudniał ruchu maszyn, nie przyspieszał ich niszczenia i nie stawał się niekiedy powodem do smutnych wypadków, należy produkować je z materjałów czystych, wolnych od kwasów, obfitujących w pierwiastek olejny, lecz przedewszystkiem potrzeba tu jest głębsza znajomość fabrykacji i nieposzlakowana sumienność. Smary fabrykowane przez p. Bornsztejna, zyskały już w kraju rozgłos i uznanie. Laboratorjum chemiczne byłej warszawskiej szkoły głównej, po szczegółowem zbadaniu przedmiotu i dokonaniu analizy, pod dniem 25 kwietnia (7 maja) 1868 roku, poświadczyło, że oleje do smarowania maszyn wyrabiane przez p. M. S. Bornsztejna, przewyższają o wiele, znane dotąd, tego rodzaju produkta, i najzupełniej zwalniają kraj tutejszy od sprowadzania ich z zagranicy. Laboratorjum chemiczne dzisiejszego warszawskiego uniwersytetu, po powtórnej analizie wyrabianych przez p. Bornsztejna smarów, potwierdziło niedawno wzmiankowany wyżej, chlubny atestat, byłej szkoły głównej. Zalety tych smarów praktycznie też także oceniła dyrekcja dróg żelaznych warszawsko-wiedeńskiej i warszawsko-bydgowskiej i wyłączną ich dostawę do wszelkich potrzeb swej eksploatacji panu Bornsztejn poruczyła. Nie wątpiemy, że wiadomość o fabryce p. Bornsztejna zainteresuje wszystkich posiadaczy maszyn i wszelkich przyrządów mechanicznych w przemyśle fabrycznym i rolnym, zwłaszcza, że smary przez p. Bornsztejn produkowane, czy to płynne, czy to w stanie gęstym, mimo swych zalet, są nierównie tańsze od zagranicznych. Ważną także jest zaletą smarów płynnych wzmiankowanej fabryki, iż pomimo swej czystości nie są one jadal-

nemi i przez to, nie mogą być odwracane przez służbę niższą od ich właściwego przeznaczenia. Nadmieniamy wreszcie, że w fabryce p. Bornsztejna produkowane są tylko w doskonałych gatunkach najwyżej chemicznie oczyszczone oleje jadalne, jak również olej do palenia. ♣.

* (Tydzień targowy). Średnie ceny głównych artykułów żywności na targach warszawskich w tygodniu upłynionym były następujące: Ceny chleba, bułek i mięsa pozostały takie same jak w poprzednim tygodniu. — *Co do nabiału:* masła świeżego funt kop. 27, solonego kop. 25, śmietany kwarta kop. 30, śmietanki słodkiej kop. 15, mleka zbieranego kop. 3, ser krowi większy kop. 20, mniejszy kop. 10, ser owczy kop. 20, twaróg kop. 7, jaj kopa kop. 80. *Co do drobiu:* kura stara kop. 45, kurczę kop. 70, kaczka kop. 55, gęś zwyczajna kop. 70, tuczona rsr. 1, indyk rs. 2, indyczka rsr. 1 kop. 5, pularda kop. 50, kapłon kop. 75, prosię rsr. 1. *Co do zwierzyny:* sarna rs. 5, zając kop. 70, cietrzewi para kop. 90, kwiczołów para kop. 18, kuropatw para rsr. 1 kop. 20, jarząbków para kop. 50. *Co do legumin*: mąki najpiękniejszej funt kop. 7, średniej kop. 5½, ordynaryjnej kop. 4, kaszy krakowskiej drobnej kwarta kop. 10, średniej 9, grubszej kop. 6½, perłowej pięknej kop. 10, średniej kop. 9, jęczmiennej kop. 4½, jaglanej kop. 7, gryczanej kop. 6, pszennej kop. 13, ryżu funt kop. 8, grochu szablastego kwarta kop. 5, okrągłego kop. 4, grzybów suszonych funt kop. 35. *Co do ryb żywych:* szczupaka funt kop. 25, sandacza kop. 30, karpia kop. 23, karasia kop. 20, lina kop. 24, leszcza kop. 22. *Co do ryb śniętych:* szczupaka funt kop. 16, sandacza kop. 20, karpia kop. 15, lina kop. 20, okonia kop 14, leszcza kop. 10, karasia kop. 17, suma kop. 22½, sielaw kop. 18, drobnych rybek kop. 7½. ♣

## Rozkład jazdy na drodze żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

*od dnia 18 (30) listopada 1869 roku.*

Pociąg osobowy wychodzić będzie: z Pragi o g. 1 po południu; z Miłosny o g. 1 m. 32; (z przyst.) z DembeWielkie o g. 1 m. 45; z Mińska o g. 2 m. 11; z Mrozów o g. 2 m. 45; z Kotunia o g. 3 m. 18; z Siedlec o g. 3 m. 50; z Łukowa o g. 4 m. 50; (z przyst.) z Szaniawy o g. 5 m. 8; z Międzyrzeca o g. 5 m. 41; z Biały o godz. 6 m. 26; z Chotyłowa o g. 6 m. 55; — przybędzie do Terespola o g. 7 m. 28 wieczór.

Z Terespola wychodzić będzie o g. 7 m. 35 rano; z Chotyłowa o g. 8 m. 8; z Biały o g. 8 m. 39; z Międzyrzeca o g. 9 m. 23; (z przyst.) z Szaniawy o g. 9 m. 51; z Łukowa o g. 10 m. 24; z Siedlec o g. 11 m. 19; z Kotunia o g. 11 m. 46; z Mrozów o g. 12 m. 21 po połud.; z Mińska o g. 12 m. 55; (z przyst.) z Dembe Wielkie o g. 1 m. 13; z Miłosny o g. 1 m. 31 — przybędzie do Pragi o g. 2 po południu.

## Kalendarz.

We środę 18 (30) marca, — śsw. Kwiryna męcz. i Angieli wyzn. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 42; zach. o godz. 6 min. 27.

We czwartek 19 (31) marca, — śsw. Balbiny i Korneljі panny. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 40; zach. o godz. 6 min. 28.

## Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 0.°5 R.

| Wczoraj. | o g. 7 z rana. | o g. 1 po poł. |
|---|---|---|
| Barometr w milimetrach | 754.2 | 754 2 |
| Termometr Reaumura | +0.3 | + 2.°2 |
| Stan nieba | pochmurny. | pochmurny. |

Największe ciepło + 2,°9 R. Najmniejsze ciepło + 0,°2 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 10.

## Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we wtorek, operetka w 1-ym akcie, **Mąż za drzwiami**. — Osoby: Pan Marcin, urzędnik municypalny — p. *Kozieradzki*; Adela, jego żona — panna *Bobrowska*; Honorata, jej przyjaciółka — pani *Baranowska*; Pafnucy — p. *Cieślewski*; Kominiarczyk — p. *Jejde*; — balet komiczny w 2 aktach, **Córka źle strzeżona**. — Osoby: Franzel, wieśniak — p. *Rządca*; Kordula, wieśniaczka — p. *Owerło*; Resel, jej córka — panna *Cholewicka*; Hans, bogaty wieśniak — p. *Popiel*; Seppel, syn jego — p. *Meunier*; Notarjusz — p. *Marjanowski*. — **Tańce**: Pas de deux, Bałłabille wiejskie, Polka, Pas seul, Pas de deux cygańskie, Pas de huit, Pas de deux z girlandą, Finał. — *Jutro*, we środę, 1-y raz komedja **Safanduły**. — *Wczoraj*, w poniedziałek, dawano operę **Prorok (Il Profeta)**, przez artystów włoskich, było osób 834.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Wczoraj*, w poniedziałek, dawano komedję **Zemsta pani Hrabiny**, było osób 236.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim). — *Otwarty* **w Niedziele i Czwartki.**

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

W DOMU GRODZICKIEGO (na Krakowskiem-Przedmieściu w lokalu zajmowanym poprzednio przez cukiernię Grohnerta), — **Nieodwołalnie** *do środy, dnia 18 (30) marca*, będzie się okazywać przybyła do Warszawy **Dziewica olbrzym „Flora,"** piękność reńska z kolonji nad Renem. — Widzieć można codziennie od godziny 11 rano do 9 wieczorem. — Cena miejsc: 1-sze kop. 30 i kop. 5 na ubogich, drugie kop. 15; — dzieci do lat 10-u płacą połowę ceny.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia izraelskiej trupy dramatycznej, w języku niemieckim**. — Początek o godzinie 7½ wieczorem.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-adjutant książę *Radziwiłł*, z Brześcia; jenerał-lejtnant *Miłkowski*, z zagranicy.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 16 (28) b. m., a mianowicie pod adresem: z używanemi markami: Piotrowski w Łęczycy, Babczyński w Radzyminie, Szyndlarska w Siedlcach, Wawryniuk w Janowie, Michalewicz w Nowej Rusi, Derysg w Wilnie, Kaczkowski w Olkuszu, Zaorska w Butkach, Rozenberg w Łodzi, Fejngold w Berdyczowie, Klenina w Atkarsku, Pretz w Presunia, Brik w Ostrożecku, Rabin w Aradnie, Wajśmiel w Lewatowie, Izraszew i Kopaczewska bez oznaczenia miejsca, listów miejskich sztuk 8, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 12 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 16 (28) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach. przybyło 50, wyzdrowiało 96, umarło 10, pozostało 1895 (mężczyzn 953, kobiet 942) z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 168, kobiet 147.

* Dnia 16 (28) bież. mies. i roku, urodziło się: *chrześcjan:* płci męzkiej 7, płci żeńskiej 7; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 3, razem 20; — zawarło śluby małżeńskie: par: *chrześcjan* 4; *starozakonnych* —; — umarło: *chrześcjan:* płci męzkiej 8, płci żeńskiej 8; *starozakonnych:* płci mezkiej 4, płci żeńskiej 4, razem 24

## Ceny Targowe.

*dnia 16 (28) Marca 1870 roku.*

| RODZAJ PRODUKTOW | Czetwert rsr. | Czetwert kop. | Korzec od rs. | Korzec od kop. | — do rs. | — do kop. |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Pszenica | 10 | 80 | 6 | – | 6 | 75 |
| Żyto | 6 | 32 | 3 | 90 | 3 | 95 |
| Jęczmień | 5 | 16 | 3 | 15 | 3 | 22½ |
| Owies | 3 | 60 | 2 | 20 | 2 | 25 |
| Groch polny | – | — | – | – | – | |
| Kartofle | 1 | 68 | 1 | – | 1 | 5 |

Pud siana od kop. 33 — 35. Pud słomy od kop. 22½ — 27½.
*Dowozy:* Pszenicy 171; Żyta 229; Jęczmienia 114; Owsa 343 czetwerti.

## KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
*Petersburg, d. 16 (28) Marca 1870 r.*

| | | za rsr. |
|---|---|---|
| Weksle na Londyn 3 mies. | | — |
| „ Amsterdam „ | | |
| „ Hamburg „ | | |
| „ Paryż | | — |
| „ Berlin 15 dni za 100 Rs. | | — |
| 5% Bilety Bankowe | 1-m | 90¼ |
| 5% „ „ | 2-m | 89¾ |
| 5% „ „ | 3-m | 91¼ |
| 5% Pożyczka Premjowa wewnętrzna | z r. 1864 | 150½ |
| 5% „ „ „ | z r. 1866 | 148¾ |
| 5% „ Rus. Ang. z r. 1870 | | 107 |
| 5% Listy Zastawne Ruskie | | 108 |
| Akcje W-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs. | | 149¼ |
| Akcje Drogi Żelaz. Warszawsko-Terespolskiej | | 115 |
| „ „ „ „ Wiedeńskiej | | – |
| Obligacje W-go Tow. dróg żelaznych | | — |
| „ Terespolskiej | | – |
| „ „ Nikołajewskiej | | 112½ |
| Imperjały. | | 668½ |
| Dyskonto. | | 5¾ |

## KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
*dnia 17 (29) Marca 1870 r.*

| MONETY | Żądano Rs. | Żądano K. | Płacono Rs. | Płacono K. |
|---|---|---|---|---|
| Pół-Imperjały Rosyjskie | — | – | – | — |
| Dukaty Holenderskie nowe ważne | - | - | - | - |
| Frydrychsdory Pruskie | | — | | — |
| Pruski kurant za 100 tal. | – | | – | – |
| **PAPIERY** (bez wartości kuponów | | | | |
| Obligi Skarbu za rs. 100. | — | – | 88 | 75 |
| Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100 | – | – | | – |
| Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę. | — | — | — | — |
| Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę | — | - | - | — |
| Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon. | – | — | – | — |
| „ „ „ bez kuponu | — | — | - | - |
| Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100 | 95 | 43 | 95 | 10 |
| Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*). | 95 | 27 | 94 | 93 |
| Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 *). | 95 | 25 | 94 | 75 |
| Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego. | - | — | 100 | 33 |
| Listy likwidacyjne za rs. 100*) | 76 | 70 | 76 | 19 |
| Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100 | — | | - | |
| 5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100 | – | | — | — |
| 6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100 | – | | | – |
| Bilety Banku Ces. Ros z r. 1860 za rs. 100 | 90 | 50 | – | – |
| Metaliki Lutowe za rs. 100 | – | — | 101 | — |
| „ Sierpniowe za rs. 100 | — | | 101 | 17 |
| Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100 | 152 | 50 | - | — |
| „ „ „ z 1866 rs. 100 | 151 | 50 | - | — |
| 5% Listy Zastaw. Rosji | 109 | - | — | — |
| Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125 | 151 | — | 149 | – |
| Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100 | - | — | — | — |
| Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę. | | — | – | — |
| Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę | 103 | - | | — |
| Akcje Drogi Żel. War.-Bydg. za rs. 100. | 73 | — | 72 | — |
| Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100 | - | — | — | |
| Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100 | 115 | - | — | — |
| Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej. | - | - | | |
| Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100 | 105 | 50 | 104 | 75 |

**WEXLE.**

| | | | Żądano Rs. | Żądano K. | Płacono Rs. | Płacono K. |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Berlin | 100 Tal. | 2 m. | 120 | 15 | 120 | – |
| „ | „ „ | k. t. | 120 | - | 119 | 85 |
| Wrocław | „ „ | 2 m. | | — | — | — |
| Gdańsk | „ „ | 2 m. | 120 | — | 119 | 85 |
| Hamburg | 300 B. Mk. | 2 m. | | - | - | - |
| Londyn | 1 Ft. St. | 3 m. | 8 | 26 | — | — |
| Paryż. | 300 Frank. | 2 m. | 98 | 40 | - | |
| Wiedeń | 150 Zł. W A. | 2 m. | 99 | 30 | - | — |
| Petersburg | 100 Rsr. | 3 m. | 98 | 75 | 98 | 50 |
| „ | „ „ | k. t. | 100 | | 99 | 83 |
| Moskwa | „ „ | 1 m. | — | – | — | |
| „ | „ „ | k. t. | - | – | | |

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. 6⅔.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. 33⅓.
* Wartość kuponu od List. Zast. nowych rs. 1 k. 33⅓.

## KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
*z Berlina, d. 16 (28) Marca 1870 r.*

| Z BERLINA. | żądają | płacą |
|---|---|---|
| Bilety Banku Rosyjskiego. | | 74½ |
| Weksle na Warszawę | | 74¾ |
| „ Petersburg 3 tygodn. | | 82¾ |
| „ „ 3 miesięczny | | 81⅞ |
| „ Londyn 3 „ | | – |
| „ Paryż 2 „ | | – |
| „ Hamburg 2 „ | | |
| „ Wieden 2 „ | | 81¾ |
| 4% Listy Zastawne | | 70¼ |
| 4% „ Likwidacyjne. | | 56¾ |
| 4% Obligacje Skarbowe | | 69 |
| 5% Listy Zastawne Ruskie | | 83⅛ |
| 5-ta Pożyczka Stieglitza | | 67 |
| 5% „ Rus. Ang. z r. 1870 | | 83⅞ |
| 5% 1° „ Premiowe „ 1864 | | 116¾ |
| 5% 2° „ „ „ 1866 | | 115 |
| Akcja dróg żelaznych Wielk. Towarz. | | 92¼ |
| „ „ „ Warsz.-Wiedeńskiej | | 56⅝ |
| „ „ „ „ Terespolskiej | | 87¾ |
| „ „ „ Fabryczno-Łodzkiej | | 80 |
| Obligacje Dr. „ Warszawsko-Wiedeńskiej | | 83¼ |
| „ „ „ Terespolskiej | | 81⅛ |
| Żyto w miejscu | | 45⅛ |
| „ na dostawę | | 44¾ |
| **Z WIEDNIA.** | | |
| Weksle na Londyn | | 124 10 |
| „ Paryż | | 49 20 |
| „ Hamburg | | 91 50 |
| Akcje Banku Kredytowego | | 289 - |
| „ „ Anglo-Austr. | | 350 - |
| Pożyczka Narodowa | | 71 20 |
| Lombardy | | 242 90 |
| Losy z roku 1860 | | 97 80 |
| „ „ 1864 | | 120 22 |
| **Z PARYZA.** | | |
| Renta 3% | | 74 20 |
| Renta Włoska | | 55 70 |
| Akcje Kredytu Ruchomego | | 263 75 |
| **Z LONDYNU.** | | |
| 3% Papiery (Consols) | | $93\frac{9}{16}$ |

# OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

## UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE.
## ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

**N. D 2228.**

MY ALEXANDER II-gi
Cesarz Wszech Rosji Król Polski
& & &
Wiadomo czynimy, iż
Trybunał Handlowy w Warszawie
w Imieniu Naszem
wydał wyrok następujący:

| Obecni: | | Działo się na sesji |
|---|---|---|
| Brzeziński V. Prezes. | | Trybunału Handlowego |
| Lentz | Sędziowie | w Warszawie dnia 7 |
| Rakoczy | | (19) Marca 1870 r. |

(podp.) Brzeziński V. Prezes.
( — ) Andrychiewicz Podp.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

Mając sobie doniesionem przez Henryka Sylberlasta w podaniu jego w dniu 6 (18) b. m. i r. zaniesionem, iż Salomon v. Szlama Banet handel lamp zagranicznych w Warszawie pod Nr. 2236/7 pod firmą S. Banet et Comp. prowadzący, zaś pod Nr. 1099 czasowo jako cudzoziemiec zamieszkały, zadłużywszy się mu do wekslów dwóch daty 13 Sierpnia i 20 Października 1869 r. przez Baneta na rzecz B. Gutkind wystawionego, a przez tegoż M. Kalinbergowi, zaś przez tegoż znów podającemu scedowanych na ogólną sumę rs. 2,426 kop. 67, takowej dotąd mimo upływu terminu co do pierwszego wekslu w dniu 13 Grudnia 1869 r., a co do drugiego w dniu 20 Lutego 1870 r. przypadającego i pomimo protestów w dniu wczorajszym sporządzonych niezaspokoił, towary wyprzedał z małym wyjątkiem, pieniądze schował, sklep zamknął i sam chce się za granicę wydalić, a ztąd że tenże stał się niewypłacalnym i dla tego żąda ogłoszenia jego upadłości.

Zważywszy:

Że skoro Banet pokładanych wekslów wyż z dat wymienionych, mimo upływu terminów wypłaty i zrobionych mu protestów nie zaspokoił, w myśl więc art. 1 księgi 3 K. H. za niewypłacalnego uważać go i na zasadzie art. 13 t. p., upadłość jego ogłosić należy, skoro zaś co do swej niewypłacalności nie zastosował do przepisu art. 4 K. H. zatem ściślejsze zabezpieczenie osoby jego postanowić, a co do określenia, czas od jakiego ta upadłość winna się datować, to z powodu, że termin wypłaty wekslu na rsr. 1,100 z dnia 1 (13) Grudnia 1869 r. przypadł, więc termin ten za datę otwarcia upadłości przyjąć wypada.

Dla tego:

Trybunał Handlowy w Warszawie,

Upadłość Szlamy v. Salomona Banet handel lamp zagranicznych w Warszawie pod № 2236/7 pod firmą S. Banet et Comp. prowadzącego, zaś pod Nr. 1099 zamieszkałego ogłasza. Czas zaczęcia się takowej z dniem 1 (13) Grudnia 1869 r. określa. Opieczętowanie wszelkiego majątku do tegoż Baneta należącego, tak pod powyższymi numerami jak i gdzieindziej znajdować się mogącego rozporządza i do dopełnienia tego Podsędka Sądu Pokoju Wydziału I-go w Warszawie deleguje. Kuratorami upadłości Grzymskiego Patrona i Henryka Silberlasta mianuje. Na Sędziego Komisarza W-go Lentza Sędziego Trybunału przeznacza. Osobę upadłego Baneta przez osadzenie go w areszcie za długi zabezpieczyć nakazuje i do uskutecznienia tego, Komorników Nowickiego lub Gawryłowa upoważnia bez względu na święto i porę nocną. Wpis na rbli sr. 3 jako w objekcie niepewnym ustanawia i opłatę takowego na masę wkłada. Mocą wyroku w I-ej Instancji pod tymczasową egzekucją mimo oppozycji i apelacji wydanego, zawieszenie którego na tablicy w Trybunale i podanie go do gazet Kuratorom poleca.

(podp.) A. Brzeziński.
( — ) Andrychiewicz.

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim Komornikom Sądowym, od którychby się tego domagano, ażeby wyrok ten wyegzekwowali. Prokuratorom Królewskim ażeby tego dopilnowali. Komendantom i urzędnikom siły zbrojnej, aby dodali pomocy wojskowej gdy o takową prawnie wezwani będą.

(podp.) Brzeziński.
( — ) Andrychiewicz.

Za zgodność niniejszego odpisu ze swym oryginałem na stemplu ceny kop. 15 spisanym świadczę i takowy dla Kuratorów wydaję.

Warszawa d. 7 (19) Marca 1870 r.
Podpisarz Trybunału Handlowego,
(M. P.) (podp.) W. Andrychiewicz.

---

N. D. 1970. *Кѣлецкое Губернское Правленіе*

Примѣняясь къ 1-й ст. Высочайшаго Указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ симъ къ возврату на родину, бѣжавшаго изъ мѣста своего жительства, безъ дозволенія подлежащихъ властей жителя гмины Недзведзь Мѣховскаго Уѣзда Марціяна Лебковскаго который по имѣющимся свѣдѣніямъ, находится нынѣ за границею, съ тѣмъ чтобы въ продолженіи 6 недѣль со дня настоящаго вызова, явился въ ближайшее Полицейское управленіе Имперіи или Царства, въ противномъ случаѣ согласно 340 и 341 ст. Уголовныхъ уложеній о наказаніяхъ, приговоренъ будетъ къ безвозвратному изгнанію.

Г. Кѣльцы 4 Марта 1870 года.
2—3 Совѣтникъ, (......)

---

N. D. 2193. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя Августовскаго уѣзда, Гмины Голынка, еврея Пиню Халына, чтобы онъ въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему полицейскому начальству, въ противномъ же случаѣ, будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Марта 11 дня 1870 года.
1—1 Совѣтникъ, Янишевскій.

---

N. D. 2192. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя города Августова еврея Давида Файнстейна, чтобы онъ въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству, въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Марта 11 дня 1870 года.
Совѣтникъ, Янишевскій.

---

N. D. 2196. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя г. Волковышекъ, еврея: Пейсаха Айзиковича Амбутера, чтобы онъ въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 г. о наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ

Г. Сувалки, Марта 12 дня 1870 года.
1—1 Совѣтникъ, Янишевскій.

---

N. D. 2194. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу, жителя города Сувалокъ, еврея Іоселя Гутермана, чтобы онъ въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему полицейскому начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 г. о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, 11 Марта дня 1870 года.
1—1 Совѣтникъ, Янишевскій.

---

N. D. 2197. *Сувалкское Губернское Правленіе*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя Августовскаго Уѣзда, города Рачекъ еврея Іоселя Беніямина Крупинскаго, чтобы онъ въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 Стат. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Марта 12 дня 1869 года.
1—1 Совѣтникъ, Янишевскій.

---

N. D. 2199. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1 ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя Сувалкскаго Уѣзда, города Вишайнъ, еврея Гиршу Заржецкаго, чтобы онъ въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 года о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Марта 12 дня 1870 года.
1—1 Совѣтникъ, Янишевскій.

---

N. D. 2198 *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1 й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившихся за границу, жителей города Августова, Томаша и Петра Антоновыхъ Вороновичевыхъ (они же и Чарнецкіе), чтобы они въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему Полицейскому начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 г. о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Марта 12 дня 1870 года.
1—1 Совѣтникъ, Янишевскій.

---

N. D. 2200. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основанін 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившихся за границу жителей Маріампольскаго Уѣзда, города Пильвишки, Ицку Товина, Іоселя Гилельсона, Шмуйлу Гиндзберга и Ицку Люрія, чтобы они въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему полицейскому начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 г. о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Марта 12 дня 1870 года.
1—1 Совѣтникъ, Янишевскій.

---

N. D. 2191. *Сувалкское Губернское Правленіе*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившихся за границу жителей Августовскаго Уѣзда, города Рачекъ, евревъ Сроля Ониксбаума и Пинхуса Малаго, чтобы они въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему полицейскому начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 г. о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Марта 11 дня 1870 года.
Совѣтникъ, Янишевскій.

## OTWARCIE SPADKÓW.
## ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

*N. D. 2173. Rejent Kancelarji w Tomaszowie Rawskim.*

Ogłasza niniejszem, że dla ukończenia postępowania spadkowego po śmierci:

*a)* Gotliba i Anny Rozyny urodzonej Gahl, małżonków Sztark, właścicieli nieruchomości Nr. 441 w mieście Tomaszowie Rawskim, z których pierwszy zmarł w roku 1842, druga zaś dnia 7 Marca 1869 r. (n. s.)

*b)* Gotliba Schnejder zmarłego dnia 29 Stycznia (10 Lutego) 1870 r., wierzyciela sumy hypotecznej rsr. 900 na nieruchomości Nr. 267 w mieście Tomaszowie Rawskim ubezpieczone.

*c)* Karola Augusta Felsch zmarłego d. 15 (27) Sierpnia 1862 r., właściciela nieruchomości Nr. 63 w mieście Tomaszowie Rawskim; naznaczone są termina w kancelarji podpisanego Rejenta, ad *a.* na dzień 4 (16), ad *b.* na 10 (22), ad *c*, na 11 (23) Lipca 1870 r.

Tomaszów Rawski d. 12 (24) Marca 1870 r.
G. W. Müller.

---

*N. 2239. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Zawiadamia, iż z nastąpioną śmiercią: 1. Jana Strahler, właściciela sumy ogólnej rs. 6,757 kop. 19 w dziale IV pod Nr. 21 wykazu hypotecznego dóbr Wysoka z Okręgu Pilickiego zabezpieczonej; 2. Stefana Sikorskiego, Właściciela *a.* części z sumy ogólnej rsr. 4,538 kop. 72 pod Nr. 17; *b.* części resztującego szacunku pod Nr. 19 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Poręba Dzierżna z Okręgu Pilickiego; *c.* części z sumy rs. 1,140 w dziale IV pod Nr. 9 lit. *b.* oraz przywiązanego do niej prawa dzierżawy w dziale III pod Nr. 2 wykazu hypotecznego dóbr Janikowice z Okręgu Miechowskiego ubezpieczonych, otworzyły się spadki, do uregulowania których, termin prekluzyjny na dzień 24 Września (6 Października) 1870 r w kancelarji swej wyznacza.

Kielce d. 6 (18) Marca 1870 r.
Stanisław Makowski.

## REGULACJE HYPOTECZNE.
## УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

*N. D. 2218. Sąd Pokoju w Kaliszu. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu wniesionego żądania o wywołanie do pierwiastkowej regulacji hypoteki.

*a.* Gruntu Nowiny około dwóch mórg z łąką pomiędzy gruntami Antoniego i Józefa Milnskich położonego.

*b.* Łąki Rudnik zwanej wraz z gruntem przy tejże pomiędzy rolami Polikarpa Rogozińskiego i Jana Piotrowskiego położonych.

*c.* Roli na Rudniku siedmiu składów wszerz zaś staje długości ciągnącej się między gruntami Stanisława Stępniewskiego i Antoniego Miluskiego.

*d.* Roli Koziej miedzy, dwa składy między gruntami Tomasza Rogi i Macieja Jaskuły.

*e.* Roli Dziewcze zwanej dwa składy ciągnącej się od drogi do młyna do granic wsi Cienia.

*f.* Niwy gruntu Zapuście za cmentarzem położonej, około morgi obejmującej.

*g.* Roli w Krosnie dwa składy obejmującej, od granic wsi Szulca do gruntu Macieja Jaskuły przez drożkę ciągnącej się.

*h.* Roli nad Rudnikiem, dwóch składów między gruntami Walentego Żarneckiego i Marcinkowskiego położonej.

*i.* Roli Zapuście, składów cztery między gruntami Zagnera i Marcinkowskiego.

Wszystkich w obrębie pól miasta Opatówka sytuowanych.

Zawiadamia strony interesowane, iż takowa nastąpi w Sądzie Pokoju w Kaliszu w dniu 22 Czerwca (4 Lipca) 1870 r.

Wzywa zatem wszystkich prawa do nieruchomości tych mieć mogących, iżby takowe w terminie powyższym pod prekluzją prawem hypotecznym zagrożoną zameldowali.

Ogłoszenie decyzji w skutek tej regulacji wydanej, nastąpi dnia 1 (13) Lipca r. b.

Kalisz d. 10 (22) Marca 1870 r.
Podsędek, w zast. A. Rychłowski.

---

*N. D. 2220. Sąd Pokoju w Opoczny Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej pierwiastkowej regulacji nowej hypoteki nieruchomości:

1. Domu drewnianego, parterowego, ze stodołą o 2-ch sąsiekach, dwoma chlewikami, ogródkiem i placem, na którym te zabudowania mieszczą się, przy ulicy Stare Miasto w Opoczny pod Nr. 95 pomiędzy sąsiedztwy Andrzeja Olborskiego i S-rów Pardejów położonego — oraz

2. Placu pod Nr 72 w Opoczny, przy ulicy rynek Starego Miasta, między posesjami Jana Lelonka, Wojciecha Goworka v. Gaworkiewicza, placem S-rów Stanisława Klineckiego i kościołem parafialnym będącego, do własności Wojciecha i Agnieszki z Chojnackich małżonków Łysikiewiczów v. Łysików należących.

Zawiadamia interesantów, iż takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 1 (13) Lipca 1870 r. w terminie tym zatem osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie do tego umocowanych, z dowodami prawa ich usprawiedliwiającemi pod skutkami prekluzji art. 154 i 160 prawa hypotecznego z r. 1818 zastrzeżonej zgłosić się winni.

Jeżeliby zaś właściciel powyższych nieruchomości w oznaczonym wyżej terminie nie stawił się, co na żądanie interesantów ulegnie karze z art. 150 tegoż prawa, i utraci dobrodziejstwa prawne, względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzij wskutek regulacji zapaść mającej, nastąpi w dniu następnym na publicznem posiedzeniu Sądu tutejszego bez oddzielnego wzywania osób interesowanych i od tego czasu termin do odwołania się od wspomnionej decyzji liczyć się będzie.

Opoczno, d. 11 (23) Marca 1870 r.
Podsędek, Twardzicki.

---

*N. D. 2219. Sąd Pokoju w Warcie. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki.

1. Domu drewnianego pod Nr. 12 z stajnią drewnianą, kuźnią murowaną, placem i ogrodem przy ulicy Kolskiej, granicząc go z posesjami Józefa Śliwerskiego, Jakóba Kałowskiego i Franciszka Sockiego.

2. Składu roli na Zamielarzu z łączką za tymże graniczącego z obudwóch stron z rolami Karola Beka.

3. Dwóch kwart roli graniczących z rolami Antoniego Skorczyńskiego i Ambrożego Hibnera, Jakóba Zielińskiego, Norberta Biernackiego, oraz Nepomucena Kleczewskiego i Edwarda Wendy, wraz stodołą, placem na którym stoi i z oborką do stodoły przystawioną, które to wszystkie nieruchomości w teritorjum miasta Turku są położone.

4. Domu drewnianego pod gontem w mieście Warcie przy ulicy Szadkowskiej pod Nr. 272 położonego.

Uwiadamia interesansów, iż regulacja wyszczególnionych nieruchomości, nastąpi w dniu 13 (25) Czerwca 1870 roku i wzywa ich, aby z prawami swemi osobiście lub przez urzędownie upełnomocnionych w powyższym terminie przed Sądem tutejszym stawili się, a to pod skutkami prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach przewidzianych.

Warta dnia 9 (21) Marca 1870 roku.
Asesor Kolegjalny, Podsędek, Mizgier.

# LICYTACJE. — ТОРГИ.

**N. D.** *2185. Окружное Артилерійское Управленіе.*

Варшавское Окружное Артилерійское Управленіе вызываетъ желающихъ принять на себя поставку въ Варшавскую Крѣпостную Артилерію пятидесяти семи пудъ сѣрыхъ или полубѣлыхъ шерстяныхъ нитокъ, которыя должны быть. по возможности одиноковой толщины, безъ узловъ и длиннаго ворса и заключать въ себѣ отъ трехъ до четырехъ прядей, вмѣстѣ съ тѣмъ они должны быть на столько крѣпки, чтобы конецъ нитки, длиною въ 1 аршинъ, могъ выдержать грузъ не менѣе 4½ фунтовъ, толщина шерстяныхъ нитокъ должна быть такова, чтобы на протяженіи одной линіи можно было укладывать рядомъ отъ 2 до 3 нитокъ, нѣсколько скрученныхъ и натянутыхъ при испытаніи.

Торгъ изустный совокупный съ запечатанными объявлоніями, окончательный, везъ переторжки, назначается при Управленіи 15 Апрѣля 1870 г., не позже 12 часовъ утра, когда и прекратится пріемъ запечатанныхъ объявленій.

Эти объявленія съ подчистками и поправками надлежащимъ образомъ неоговоренными, съ обозначеніемъ цѣны цифрами, а не прописью, и вообще неудовлетворяющіе въ чемъ либо правиламъ указаннымъ въ 1909, 1910 и 1912 статьяхъ I части X Тома Свода Гражданскихъ Законовъ изданія 1857 года, почтутся не дѣйствительными

Каждый желающій принять участіе въ торгахъ на поставку нитокъ долженъ представить залогъ въ 376 рублей.

Въ залогъ допускаются наличныя деньги, процентные бумаги, принимаемыя по подрядамъ военнаго вѣдомства, и вполнѣ благонадежное недвижимое имущество, съ установленными о немъ свидѣтельствами.

Условія поставки и образецъ шерстяныхъ нитокъ можно видѣть въ Управленіи въ присутственное время.

Г. Варшава, 13 Марта 1870 года.

Начальникъ Артилеріи,
Генералъ-Лейтенантъ, Дитерифъ.
Правитель дѣлъ, Полковникъ,
1—3 Сомовъ.

---

N. D. 2188. *Управленіе Новогеоргіевской Крѣпостной Артилеріи.*

При Управленіи Новогеоргіевской Крѣпостной Артилеріи 21 будущаго Апрѣля въ 11 часовъ утра, будетъ производиться продажа съ публичнаго торга различныхъ предметовъ. Торгъ назначается безъ переторжки.

Вѣдомость
предмѣтамъ подлежащимъ въ продажу съ публичнаго торга.

Сургучу № 1, 20 золот.
Струнъ шелковыхъ обтянутыхъ проволокой 20 штукъ.
Цинку негоднаго 10 ф.
Конской аммуниціи разной 2408 штукъ.
Бумаги картузной и патронной 649 ст. 11 дюйм.
Шуфлъ мѣдныхъ различныхъ 137.
Роговъ или патрусовъ пороховыхъ 670.
Совковъ мѣдныхъ разныхъ 40.
Жести разной 55 пуд., 18 ф., 48 зол.
Кожи негодной 8 п., 24 ф., 53 зол.
Утычьки шерстяной 62 п., 17 ф., 16 зол.
Часы стѣнные 1.

Желающіе участвовать на торгѣ должны прибыть въ Управленіе Крѣпостной Артилеріи къ означенному времени и представить залогъ въ 20% отъ оцѣночной суммы т. е. 104 руб. Торгъ будетъ производиться изустный но допускается присылка и запечатанныхъ объявленій, въ которыхъ должны быть означенны предлагаемыя покупщикомъ цѣны на каждый предметъ отдѣльно и приложить опредѣленный залогъ. Запечатанныя объявленія должны быть представлены въ Крѣпостное Управленіе не позже 10 часовъ утра 21 Апрѣля.

Подробныя условія можно читать въ Крѣпостномъ Управленіи, а самыя предметы видѣть въ складахъ съ 10 часовъ утра до 2 часовъ по полудни, ежедневно кромѣ праздничныхъ и воскреснихъ дней.

Кр. Новогеоргіевскъ, Марта 13 д. 1870 г.

Командиръ Новогеоргіевской
Крѣпостной Артилеріи, Полковникъ,
1—3 Туношенскій.

---

*N. D.* 2254. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności instytutowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble mahoniowe, jesionowe, książki hebrajskie, garderoba i różne sprzęty domowe w dniu 1 (13) Kwietnia 1870 roku o godzinie 12 w południe w domu Nr. 2465 przy ulicy Nowolipie przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 11 (23) Marca 1870 r.
1—2 Dobronoki.

---

N. D. 2232.

Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 554A zamieszkały ogłasza: iż na podstawie wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 31 Grudnia (12 Stycznia) 1866 r. zaocznie i w dniu 27 Maja (8 Czerwca) t. r. ocznie zapadłych, przez wyroki Sądu Apelacyjnego i Rządzący Senat potwierdzonych, dział majątku ruchomego i nieruchomego po n. g. Szymonie i Helenie małżonkach Grodzickich pozostałego nakazujących, oraz wyroku Trybunału w dniu 20 Czerwca (2 Lipca) 1869 r. zapadłego taksę potwierdzającego, sprzedane zostaną w drodze działów następujące nieruchomości:

I Nieruchomość pod Nr. 126 w mieście Łodzi położoua, składająca się:

a) z domu mieszkalnego frontowego parterowego.
b) z chlewów w podwórzu.
c) z szopy postawionej w słupy,
d) z kloaki.
e) z parkanu.
f) z placu pod powyższemi zabudowaniami.

II Z gruntów w różnych miejscowościach w teritorium gruntów miasta Łodzi położonych a wszczególności:

a) w polu zwanem Lipinki.
Roli składów trzy i pół wraz z łąką ogólnej powierzchni mórg 4, prętow kwadr. 135, miary nowopolskiej.
b) w polu zwanem za Kątem.
Roli składów dwa, ogólnej powierzchni mórg 2, prętów kwadr. 144.
c) w polu zwanem na Wójtostwie.
Kawałek gruntu klinowaty prętów kwadratowych 71.
d) w polu zwanem na Łajżcach.
Roli składów 4, ogólnej powierzchni mórg 7, prętów kwadr. 8.
e) w polu zwanym Koziny.
Roli zagonów trzy wraz z łąką ogólnej powierzchni mórgę 1, prętów kwadr. 79.
Roli składów cztery wraz z łąką o gólnej powierzchni mórg 2, prętów kwadratowych 256.
Roli składów jeden wraz z łąką ogólnej powierzchni prętów kwadr. 119.
Roli składów dwa wraz z łąką rozległości morgę 1, prętów kwadr. 250.
f) w polu zwanem Przymiarki.
Roli składów cztery rozległości mórg 4, prętów kwadr. 104.
g) w polu zwanem Półwłóczki.
Roli składów dwa a ogrodu składów cztery z łąką rozległości morgę 1, prętów kwadratowych 233.
Roli składów dwa rozległości morgę 1 prętów kwadr. 172.
h) w polu zwanem na Buczowiźnie.
Roli składów trzy rozległości prętów kwadratowych 210.
i) w polu zwanem na Pogorzeli.
Roli składów dwa rozległości prętów kwadratowych 254.
k) w polu zwanem Łączyska.
Ogród warzywny rozległości prętów kwadratowych 64.
l) Plac budowlany w miejscu zwanem na Lasku rozległości prętów kwadr. 42.

Nieruchomości powyższe należą do sukcesorów po n. g. Szymonie i Helenie małżonkach Grodzickich, jako to:

a) do sukcesorów po Józefie z Grodzickich Bochyńskiej pozostałych: Józefa Bochyńskiego męża zmarłej Józefy z Grodzickich i Ignacego Bochyńskiego, po tejże pozostałego syna w mieście Łodzi zamieszkałych.
b) do Wawrzeńca i Agnieszki małżonków Grodzickich.
c) do Marjanny z Grodzickich Tomasza Makowskiego żony w mieście Łodzi zamieszkałych.

Wszystkie powyższe nieruchomości nie mają dotąd uregulowanej hypoteki.

Bliższą wiadomość powziąść można na gruncie i z taksy.

Zbiór objaśnień i warunki przejrzeć można w kancelarji Pizarza Trybunału w Wydziale I, lub u podpisanego Adwokata.

Dla dogodności kupujących i otrzymania korzystniejszego szacunku, sprzedaż odbędzie się w dwóch oddziałach.

A. Oddział pierwszy stanowić będzie nieruchomość Nr. 126.
B. Oddział drugi grunta.

Termin przygotowawczego przysądzenia odbędzie się w dniu 1 (13) Grudnia 1869 r. przed W. Felicjanem Lewandowskim Asesorem Trybunału Cywilnego Warszawskiego pod Nr. 549 o godzinie 9¾ z rana.

Licytacja I oddziału nieruchomości Nr. 126 zacznie się od sumy rs. 612 kop. 72½.

Licytacja II oddziału gruntów ornych, zacznie się od sumy rs. 1312 kop. 71½.

Vadium do I oddziału rs. 300.
Vadium do II oddziału rs. 450.

Konstanty Borzewski.

Po odbyciu terminu przygotowawczego w d. 1 (13) Grudnia 1869 r. Sędzia delegowany termin do ostatecznej sprzedaży powyższych nieruchomości na d. 19 (31) Grudnia r. b. god. 10 z rana wyznaczył. Z powodu jednak założonej od wyroku Trybunału Cywilnego taksę potwierdzającego apelacji, termin powyższy spadł po oddaleniu której wyrokiem Sądu Apelacyjnego z d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1870 r. Sędzia delegowany W. Lewandowski rezolucją swą termin do ostatecznego przysądzenia powyższych nieruchomości na d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r. godz. 2 z południa oznaczył. Termin rzeczony odbędzie się w Trybunale Cywilnym w Warszawie pod 549 przed W. Lewandowskim Asesorem Trybunału.

Licytacja nieruchomości Nr. 126 w Łodzi zacznie się od sumy rs. 612 kop. 72½.

Vadium rs. 300. Licytacja gruntów rozpocznie się od sumy rs. 1312 kop. 71½. Vadium rs. 450.

K Borzewski.

---

N. D. 2234.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, zawiadamia i ogłasza: iż na podstawie dwóch wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, jednego w d. 13 (25) Lutego 1869 r. dział majątku ruchomego i nieruchomego po niegdy Józefie z Mittów 1 voto Lachowskiej, 2. Strzemińskiej i Jacentym Strzemińskim czyli obojgu małżonkach Strzemińskich pozostałego, oraz oszacowanie i sprzedaż nieruchomości Nr. 208 w Pradze pod Warszawą położonej, rozporządzającego, drugiego z dnia 11 (23) Września 1869 r. opinję o niepodzielności oraz oszacowanie rzeczonej nieruchomości zatwierdzającego, obydwóch z powództwa Sabiny z Strzemińskich Bartłomieja Tomaszewskiego siodlarza żony, w asystencji i upoważnieniem tegoż męża czyniącej, czyli obojga małżonków Tomaszewskich w Warszawie pod Nr. 618 zamieszkałych, przeciwko Wiktorji z Strzemińskich Puchalskiej, Franciszka Pucnalskiego urzędnika żonie w asystencji męża swego czyniącej czyli obojgu małżonkom Puchalskim, Joannie z Puchalskich Strzemińskiej wdowie, w mieście Sieradzu gubernji Kaliszskiej, Anieli z Strzemińskich Mielczarskiej Wincentego Mielczarskiego subjekta żonie w asystencji męża swego czyniącej, czyli obojgu małżonkom Mielczarskim oraz Franciszkowi Strzemińskiemu subjektowi w Pradze pod Warszawą pod Nr. 208 zamieszkałym wystawia się na sprzedaż publiczną w drodze działu.

NIERUCHOMOŚĆ,

w Pradze po Warszawą pod Nr. 208 położoną prawem niepodzielnej własności do sukcesorów po niegdy Józefie z Mittów 1 voto Lachowskiej 2. Strzemińskiej i Jacentym Strzemińskim pozostałych, należącą składającą się:

a) z domku letniego w ogrodzie drewnianego.
b) z sieni z komórką drewnianej.
c) z trzech parkanów.
d) z murów z cegły palonej na wapno pod zgorzałym domem.
e) z gruntu emfiteutycznego łokci kwadratowych 20,748¼.
f) z studni.

Szczegółowo w taksie opisanych.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, W. Umieniecki Sędzia Trybunału delegowany termin do odbycia drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na d. 3 (15) Lutego 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I przed tymże Sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 14,638 kop. 75½ jako szacunku przez biegłych wykrytego, a warunki licytacyjne tak w kancelarji W. Pisarza Trybunału Wydziału I jaki i u podpisanego Patrona przejrzeć można.

Warszawa d. 10 (22) Grudnia 1869 r.
Izydor Karśnicki, Patron.

Po odbyciu terminu przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 208 w Pradze pod Warszawą położonej, termin do stanowczego jej przysądzenia na d. 24 Lutego (8 Marca) 1870 r. godzinę 1½ z południa wyznaczony został, który odbędzie się w Trybunale Cywilnym w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I przed W. Umienieckim Sędzią delegowanym. Licytacja zacznie się od sumy rs. 14,638 kop. 75½. Vadium rs. 900.

Warszawa d. 5 (17) Lutego 1870 r.
Izydor Karśnicki, Patron.

Gdy termin powyższy z powodu braku konkurentów do kupna spełzł bez skutkutecznie, Trybunał wyrokiem w dniu 3 (15) Marca 1870 roku zapadłym, szacunek taksą biegłych wynaleziony o ¼ część zniżył i od tak zniżonego szacunku licytację odbyć postanowił. W. Umieniecki Sędzia Trybunału delegowany, termin do odbycia ostatecznego przysądzenia na dzień 25 Marca (6 Kwietnia) godzinę 1½ z południa wyznaczył, które odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I przed tymże Sędzią delegowanym. Licytacja zacznie się od sumy rs. 10,979 kop. 8. Vadium potrzebne jest rs. 900.

Warszawa d. 10 (22) Marca 1870 r.
Izydor Karśnicki, Patron.

---

*N. D. 2226. Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.*

Podaje do wiadomości, że na żądanie Antoniego Wypyskiego obywatela w mieście gubernjalnem Radomiu zamieszkałego, w poszukiwaniu sumy rs. 600 z procentem, aktem Komornika przy Trybunale w Radomiu urzędującego Wiktora Wylazłowskiego dnia 4 (16) Grudnia 1868 r., zajętą została na przymuszoną sprzedaż nieruchomość zwana Młyn Wodny Czarna Bełcząca w gminie Gzowice Okręgu Kozienieckim Gubernji Radomskiej położona i prawem wieczystej dzierżawy do Antoniego i Agaty małżonków Kloczkowskich wieczystych posiadaczów tegoż młyna, tamże zamieszkanie obrane mających i zamieszkałych należąca

Nieruchomość ta składa się:

1. Z młyna wodnego o jednym kole wodnym z drzewa w węgieł dachem gontowym krytego.
2. Stodoły stajni i obory pod jednym dachem słomianym z drzewa w węgieł postawionych.
3. Piwnicy ziemnej drzewem cembrowanej słomą krytej.
4. Ogrodu fruktowego żerdziami ogrodzonego.
5. Z gruntu około pięciu morgów żytn ego klasy 3.
6. Stawu. stoku i płotów drewnianych.

Wieczystego czynszu płaci się rocznie rs. 22 kop. 50. W młynie tym mieszka Wawrzeniec Rojek dozorcą sądowym ustanowiony. Podatki wynoszą rs. 6 kop. 52.

Akt zajęcia doręczony Franciszkowi Kwaśnikowi Wójtowi Gminy Gzowice i Józefowi Brzozowskiemu Pitarzowi Sądu Pokoju w Kozienicach, obudwom dnia 11 (23) Kwietnia 1869 r., wniesiony do księgi wieczystej dóbr Czarna Bełczącka dnia 16 (28) Lutego 1870 roku i wpisany do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu dnia 28 Lutego (12 Marca) 1870 r.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacyjnych nastąpi w dniu 14 (26) Kwietnia 1870 r. o godz. 10 z rana na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Obszerniejszy opis tej nieruchomości i warunki będą do przejrzenia w Kancelarji Pisarza Trybunału i u Rytla Franciszka Patrona w Radomiu z urzędowania zamieszkałego sprzedaż tę popierającego.

Radom d. 28 Lutego (12 Marca) 1870 r.
Szczuka

Jako kopja tego obwieszczenia wywieszoną została w dniu dzisiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego poświadczam.

Radom d. 28 Lutego (12 Marca) 1870 r.
Szczuka.

---

N. D. 2225. W dniu 18 (30) Marca 1870 r. o godzinie 10 z rana na targu Sewerynów zwanym przy ulicy Aleksandrja, fortepian machoniowy, kanapa, stół machoniowe, łóżko, fotele, krzesła jesionowe, lustro w ramach machoniowych i t. p. objekta przez publiczną licytacją sprzedane zostaną.

*Wichrowski*, Komornik.

# OSTRZEŻENIA.
# ПРЕДОСТЕРЕЖЕНІЯ.

*N. D. 2223. Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.*

Szmul Mosiek Ehrlich, kolektor z miasta Biały, zawiadomił Urząd Loterji, że zagubił trzy kwity udzielone mu przez kasę Urzędu na złożone obligi Skarbowe tytułem kaucji kolektorskiej, mianowicie:

W roku 1862 na sumę rsr. 1,200.
„ 1863 „ „ 400.
i z tegoż roku „ „ 200.

Urząd Loterji podając o tem do wiadomości, ostrzega każdego w czyjemby posiadaniu rzeczone kwity znajdowały się, iż żadnej kości z takowych nie odniesie, gdyż wedle zamieszczonego na nich ostrzeżenia, ani scedowanemi ani zastawionemi być nie mogą, i przez niniejsze ogłoszenie umarzają się.

Warszawa d. 7 (19) Marca 1870 r.
Naczelnik Urzędu, Loeschern.
Sekretarz J. K. Noiński.

# OGŁOSZENIA PRYWATNE.
# ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 2222. **Zagubione** zostały **Świadectwa Banku Polskiego** za Nr. 129 i 130 na złożone przez Szlamę Wargoń dla Pana Michała Zbijewskiego w składzie tegoż Banku dwie partje sukna, to jest partja Nr. 129 postawów 3, łokci 120 wartości rs. 181 i partja Nr. 130 postawów 3, łokci 114 wartości rs. 171; uprasza się przeto znalazcę o złożenie rzeczonych świadectw do Banku Polskiego.

1—3 **Michał Zbijewski.**

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

Dalszy ciąg obwieszczeń w Dodatku.

DODATEK.

# OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

## LICYTACJE. — ТОРГИ.

**N. D. 1967.** *Сувалкское Губернское Правленіе.*

Отъ Сувалкскаго Губернскаго Правленія объявляется, что въ присутствіи этого Правленія будутъ производиться 1 (13) Апрѣля сего года, съ 12 часовъ дня, торги на поставку обмундированія съ нѣкоторыми аммуничными вещами и принадлежностями конскаго снаряженія для нижнихъ чиновъ земской Стражи здѣшней губерніи по сроку 1870 года, а именно: *а*) мундировъ для старшихъ стражниковъ 46 и для младшихъ 185; *б*) суконныхъ шароваръ 231; *в*) кителей 233; *г*) лѣтнихъ шароваръ 233; *д*) башлыковъ 210; *ж*) револьверныхъ шнуровъ 230; *з*) кожанныхъ темляковъ 233; *и*) торбъ для кормленія лошадей 34; *к*) щетокъ 34. Торгъ начнется за каждый полный комплектъ обмундированія со смѣтной суммы 22 руб. назначенной на этотъ предметъ по оцѣнкѣ мундира для старшаго и младшаго стражника въ 8 руб. 92 коп., суконныхъ шароваръ въ 7 руб. 74 коп., китля въ 2 руб. 64 коп., лѣтнихъ шароваръ 1 руб. 52½ коп., и башлыка въ 1 руб. 17½ коп., или съ 5,065 руб. 65½ коп. за все обмундированіе; а за принадлежности аммуничныхъ и конскаго снаряженія съ общей за всѣ эти вещи платы 194 руб. 50 коп., исчисленной согласно Высочайше утвержденнымъ цѣнамъ, именно: за каждый револьверный шнуръ 70 коп., за темлякъ 10 коп., за торбу 10 коп. и за щетку 20 коп. Вся же торговая сумма по настоящему подряду простирается до 5,260 руб. 15½ коп.

Сдѣланная при торгахъ уступка лицомъ, принявшимъ на себя этотъ подрядъ по обмундированію, будетъ расчислена на всѣ предметы, не составляющіе полнаго его комплекта, соразмѣрно вышеозначенной ихъ оцѣнкѣ, и затѣмъ по исключеніи такой уступки, будетъ произведена въ свое время подрядчику причитающаяся отъ казны плата. Лица желающія участвовать въ торгахъ, должны до начатія сихъ прислать или представить лично Губернскому Правленію въ запечатанныхъ конвертахъ объявленія на гербовой 30 копѣечной бумагѣ о цѣнахъ, по которымъ соглашаются принять постройку обмундированія а также принадлежностей аммуничныхъ и конскаго снаряженія; причемъ въ объявленіяхъ этихъ не должно быть подчистокъ ни поправокъ. Послѣ распечатанія конвертовъ съ объявленіями, въ присутствіи Губернскаго Правленія, будетъ произведена между явившимися лично контрагентами гласная переторжка начиная ее съ самыхъ выгоднѣйшихъ для казны цѣнъ, предложенныхъ въ запечатанномъ объявленіи.

Залогъ долженъ быть представленъ при торгахъ въ размѣрѣ ¹/₁₀ части оцѣночной суммы, т. е. въ 527 рублей, наличными деньгами или же билетами кредитныхъ установленіи Царства Польскаго или другихъ частей Имперіи, а послѣ торговъ долженъ быть тотчасъ дополненъ соразмѣрно ⅕ части той суммы, за которую будетъ принята контрагентомъ поставка означенныхъ вещей.

Подробныя кондиціи на постройку обмундированія съ нѣкоторыми аммуничными вещами и принадлежностями конскаго снаряженія, независимо отъ предъявленія ихъ при самыхъ торгахъ, могутъ быть до того времени ежедневно, кромѣ праздничныхъ дней, предъявляемы желающимъ для прочтенія въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Г. Сувалки, Марта 4 д. 1870 г.
Совѣтникъ, Янишевскій.

Форма объявленія.

Подаваемаго контрагентами въ Губернское Правленіе.

Вслѣдствіе объявленія Сувалкскаго Губернскаго Правленія, отъ 4 Марта 1870 г. за N. объ имѣющихъ производиться торгахъ на поставку обмундированія съ нѣкоторыми аммуничными вещами и принадлежностями конскаго снаряженія для Земской Стражи по сроку 1870 года, симъ заявляю, что обязываюсь принять на себя поставку обмундированія съ платою мнѣ отъ Казны за каждый комплектъ его (писать сумму цифрами и прописью), а принадлежности аммуничная и конскаго снаряженія вообще за (писать сумму также цифрами и прописью), съ соблюденіемъ всѣхъ условій, предписанныхъ для этой постройки торговыми кондиціями.

Въ видѣ временнаго по этому подряду залога, прилагаю наличныхъ денегъ (столько то) или же такіе то билеты на сумму (писать цифрами и прописью).

Мѣсто постояннаго моего жительства въ N. N. Мѣсяца N. дня 1870 г.) подписать четко имя и прозваніе).

**N. D. 2187.** *Сувалкская Казенная Палата.*

Въ присутствіи Сувалкской Казенной Палаты 21 Апрѣля (3 Мая) сего 1870 года, съ 12 часовъ утра, будутъ производиться изустные торги на продажу лѣса, растущаго на предназначенномъ подъ поселеніе старообрядцевъ лѣсномъ участкѣ Промыско въ Августовскомъ Лѣсничествѣ, оцѣненаго: на пространствѣ 319 мор., 154 прен., въ въ 2092 р. 29 коп., и на пространствѣ 309 мор. 260 прен., въ 2697 р. 73 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить въ залогѣ ¹/₁₀ часть оцѣночной суммы, особо по каждому пространству. Окончательный срокъ на вырубку и вывозку сего лѣса назначается 3хъ лѣтній; подробныя же правила на продажу и уборку сего лѣса могутъ быть разсмотрѣны до торговъ въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Палаты.

Г. Сувалки, 10 Марта 1870 года.
1—3 Управляющій Палатою, (.....).

**N. D. 2181.** *Начальникъ Конинскаго Уѣзда.*

Конинское Уѣздное Управленіе симъ объявляетъ, что въ присутствіи Уѣзднаго Управленія 7 (19) Апрѣля сего года въ 10 часовъ утра, въ гор. Конинѣ, будутъ производиться публичные торги на продажу занятыхъ движимостей въ имѣніяхъ Вышина и Осѣча, для пополненія казенныхъ недоимокъ. Желающіе участвовать въ торгахъ благоволятъ явиться съ наличными деньгами.

Г. Конинъ, 8 Марта 1870 года.
Маіоръ, Канатовъ.
Дѣлопроизводитель, Хиличковскій.

**N. D. 2002.** *Сандомирское Уѣздное Управленіе.*

На основаніи разрѣшенія Радомской Казенной Палаты отъ 23 Января с. г. за № 50, симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 23 Марта (4 Апрѣля) с. г. въ два часа по полудни, въ присутствіи Сандомирскаго Уѣзднаго Управленія, будутъ производиться публичные изустные торги на отдачу въ трехъ лѣтнее (то есть на время съ 12 (24) Іюня 1870 г. по такое же число 1873 г. арендное содержаніе частнаго им. Бильча, состоящаго въ Сандомирскомъ Уѣздѣ, гминѣ Образовъ, занятаго на пополненіе числящихся на немъ Казенныхъ и Банковыхъ недоимокъ а также долговъ Кредитнаго Общества.

Торги начнутся (in plus) съ суммы 306 р. въ видѣ годичнаго аренднаго чинша, исчисленнаго кромѣ податей и другихъ денежныхъ повинностей составляющихъ въ годъ 1,589 руб. 13 коп., которыя арендаторъ будетъ обязанъ уплачивать въ подлежащія казначейства въ означенные для того сроки.

Желающіе участвовать въ торгахъ благоволятъ явиться въ семъ Уѣздномъ Управленіи въ назначенный срокъ, и представить предварительный залогъ въ суммѣ 480 руб. наличностью, закладными или ликвидаціонными листами, или же другими процентными бумагами по установленному для залоговъ курсу, а также квалификаціонне по указанной правилами формѣ свидѣтельство о совершеннолѣтіи, о степени состоятельности т. е. о количествѣ собственнаго распорядительнаго наличнаго капитала, о знаніи земледѣльчества и наконецъ о томъ что за ними нечислятся казенныя долги.

Имѣніе Бильча занимаетъ пространствомъ вообще 600 морговъ удобной земли, въ томъ числѣ пахатной хорошей почвы земли 550 морговъ и луговъ 40 морговъ, пастбища 10 морговъ, зимовые посѣвы заведены, для яровыхъ приспособлены земли и зерновой хлѣбъ, о чемъ можно узнать на мѣстѣ.

Торговыя условія, а также подробное описаніе сказаннаго имѣнія, могутъ быть пересмотриваемы ежедневно въ семъ Управленіи, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Сандомиръ, 4 (16) Марта 1870 года.
Начальникъ Сандомирскаго Уѣзда,
2—3 Полковникъ, Голубовъ.

**N. D. 2003.** *Лодзинское Уѣздное Управленіе.*

Объявляетъ симъ, что въ присутствіи Уѣзднаго Управленія, 21 Апрѣля 1870 года до 12 часовъ утра, посредствомъ запечатанныхъ заявленій, будутъ производиться публичные торги, на ремонтировку семи по Лодзинскому Уѣзду шоссейныхъ 2-го разряда трактовъ, начиная съ суммы 11,043 руб. 85½ коп (in minus).

Залогъ требуется въ суммѣ 1,100 руб., который съ подписаніемъ подрядчикомъ торговаго листа, долженъ быть пополненъ до ⅕ части заявленной на торгахъ суммы.

Слѣдующее подрядчику вознагражденіе будетъ уплочено въ 3 хъ срокахъ т. е. первая часть послѣ поставки всѣхъ камней, вторая послѣ разбитія всего щебеня, послѣдняя же часть, по утвержденіи пріемосдаточнаго протокола.

Поставку всего щебеня, подрядчикъ обязанъ окончить непремѣнно къ 1 Августа 1870 г., всѣ же прочія работы окончить не позже 18 (30) Октября с. г.

Торговыя условія и смѣты могутъ быть разсмотрѣны въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно, въ служебное время.

Заявленія чисто и безъ поправокъ на гербовой 30-копѣечнаго достоинства бумагѣ, должны быть написаны по слѣдующей формѣ.

Даю подписку въ томъ, что обязываюсь произвести ремонтировку шоссейныхъ дорогъ 2-го разряда по Лодзинскому Уѣзду согласно утвержденнымъ смѣтамъ за общую сумму . . . (писать словами . . . . . подвергая себя всѣмъ достаточно-извѣстнымъ мнѣ торговымъ условіямъ.

Залогъ въ суммѣ 1,110 руб. прилагается.
Постоянно проживаю въ NN. . . Писалъ въ N. . . . мѣсяца . . . дня 1870 г.
(Подписать имя и фамилію).

Г. Лодзь, 5 (17) Марта 1870 года.
за Начальника Уѣзда,
2—3 Малешевскій.

**N. D. 1976.** *Мазовецкое Уѣздное Управленіе.*

Указомъ Ломжинскаго Губернскаго Правленія отъ 16 Января с. г. за № 227 утверждена смѣта на устройство хозяйственныхъ строеній Причта Греко-Уніятской церкви въ городѣ Мазовецкѣ, а именно:

а) Хлѣбнаго сарая.
б) Скотнаго сарая съ конюшнею и подновокъ.
б) Хлѣвовъ.

Вслѣдствіе чего объявляется ко всеобщему свѣдѣнію, что на постройку вышеозначенныхъ строеній въ присутствіи Мазовецкаго Уѣзднаго Управленія 31 Марта будутъ производится торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ декларации начиная отъ смѣтной опредѣленной суммы 1334 руб. 56 коп. съ переторжкою чрезъ три дня.

Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ обязаны представить залоги въ ¹/₁₀ части суммы назначенной для аукціона или законную квитанцію казенной кассы на внесенный уже залогъ за кѣмъ останутся торги того и залогъ будетъ удержанъ прочимъ же соискателямъ залоги будутъ возвращены по окончаніи аукціона.

О дальнѣйшихъ аукціонныхъ условіяхъ можно узнать въ здѣшнемъ Управленіи, гдѣ таковыя могутъ быть прочтены явившимся на торги лицамъ ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Мазовецкъ, 5 Марта 1870 года.
1—3 Начальникъ Уѣзда, (.....).

**N. D. 2241.** *Магистратъ Города Велюня.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что свидѣтельство Польскаго Банка отъ 22 Апрѣля 1839 года за № 3760 во взносѣ залога Юліаномъ Кастерскомъ на должность Кассира Велюнской городской кассы въ количествѣ 337 руб. 83 коп. подверглось случайно утратѣ, а потому если лицо у котораго находится отыскиваемый документъ непредъявитъ оныхъ по принадлежности въ продолженіи трехъ мѣсяцевъ со дня опубликованія и недокажетъ правъ на владеніе онымъ, то документы эти будутъ признаны не дѣйствительными и неимѣющими никакой силы, а залогъ и безъ него будетъ выданъ по принадлежности.

Г. Велюнь, Февраля 21 дня 1870 года.
1—3 Бургомистръ, Маіоръ, ( .....).

**N. D. 2182.** *Войтъ Гмины Тарногура.*

Послѣ смерти Владислава Заримбскаго 15 Января 1855 года послѣдовавшей остало въ Посадѣ Тарногура, Люблинской Губерніи, Красноставскаго Уѣзда недвижимое имущество, а именно домъ съ хозяйственными строеніями и земли 12 морговъ 90 прентовъ, а потому объявляя во всеобщее свѣдѣніе, вызываетъ неизвѣстныхъ наслѣдниковъ помянутаго Заримбскаго, дабы они въ теченіи 6 мѣсяцевъ представили свои документы на право къ этому наслѣдствію.

Посадъ Избица, 11 (23) Марта 1870 г.
Войтъ Гмины, Туровскій.
Писарь Сосинскій.

**N. D. 2230.** *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Szczepana Garszyńskiego właściciela dóbr Borki w tychże dobrach w powiecie Nowo-Mińskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Izydora Karśnickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, i u Wójta gminy Dembe-Wielkie, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 400, z procentem 5% od dnia 12 (24) Stycznia 1863 r. liczącym się, i kosztów od Franciszka Koprzywy, właściciela osady uwłaszczonej, pod Nr. 59, w dobrach Dembe-Wielkie położonej, tamże w Powiecie Nowo-Mińskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałego, protokółem Tadeusza Gorlińskiego Komornika przy Sądach Pokoju w Mińsku i Radyminie w dniu 9 (21) Stycznia 1869 r. spisanym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

OSADA UWŁASZCZONA

pod Nr. 59, w dobrach Dembe-Wielkie, w parafji Mińsk, w Gminie Dembe-Wielkie, pod juryzdykcją Sądu Pokoju w Mińsku, w Powiecie Nowo-Mińskim Gubernji Warszawskiej położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Franciszka Koprzywy należąca, i hypotecznie w księdze dóbr Dembe-Wielkie na jego imię zapisana i w tegoż posiadaniu zostająca.

Osada ta składa się z gruntu i łąk, zawierających ogólnej przestrzeni mórg trzystoprętowych 24, prętów 81, z której grunta orne klasy I. zajmują mórg 12, prętów, 42, resztę, a mianowicie: mórg 12, prętów 39 zajmują łąki gruntowe, składa się z jednego kawała gruntu żadną obcą własnością nieprzedzielonego.

Na gruncie zajmowanej osady stoją następujące zabudowania:

1. Dom w słupy i mur pruski pod dachem z desek calówek, z kominem murowanym.
2 Dwa przęsła parkanu w 3 słupki zbudowanego.
3. Stodoła w węgieł pod słomą o 1-em klepisku bez wierzei. Pod tymże dachem stajenka bez podłogi.
4. Bróg stary walący się, na 4-ch słupkach pod dachem słomianym.

Na osadzie tej utrzymać można inwentarza rogatego dochodowego sztuk 8 i konia 1.

Do osady tej są przywiązane służebności czynne: korzystania z pastwiska i opału w lasach dóbr Dembe-Wielkie, w ilościach tabelą likwidacyjną objętych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej osady, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Izydora Karśnickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego Wydziału I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Wojciechowi Znanieckiemu, Wójtowi gminy Dembe-Wielkie, we wsi Pustelniku urzędującemu, na ręce własne.
2. Bolesławowi Miaskowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Mińsku, w temże mieście urzędującemu na ręce Ulenieckiego, Podpisarza tegoż Sądu.

Obudwom w d. 24 Lutego (8 Marca) 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr ziemskich Dembe-Wielkie, w terytorjum których, w Okręgu Stanisławowskim zajmowana osada znajduje się, w Warszawie dnia 6 (18) Grudnia 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, tamże pod Nr. 549 zwykłe posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rana w Wydziale I dnia 9 (21) Lutego 1870 r.

Sprzedażą kierować będzie Izydor Karśnicki Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 19 (31) Grudnia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali nstępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 19 (31) Grudnia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach: 9 (21) Lutego, 23 Lutego (7 Marca) i 9 (21) Marca 1870 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości czyli osady uwłaszczonej pod № 59, w dobrach Dembe-Wielkie położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 9 (21) Marca 1870 r. z apadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości czyli osady na dzień 31 Marca (12 Kwietnia) 1870 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod № 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia, zacznie się od sumy rs. 200, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od ⅔ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa dnia 11 (23) Marca 1870 roku.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

*N. D. 2235. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Jzraela Przepiórki handlującego w Warszawie pod Nr. 2424 zamieszkałego a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 mieszkającego obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs. 7,800 z procentem 5% od dnia 1 Lipca n. s. 1867 r. i kosztów od Szymona Winawera kupca, właściciela nieruchomości w Warszawie Nr. 1608A, położonej zaś w Warszawie pod Nr. 1091A, zamieszkałego, protokołem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 7 (19) Sierpnia 1867 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Nowogrodzkiej pod Nr. 1608a, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 10 kop. 80 w Cyrkule Policji Wykonawczej i Administracyjnej 9, pod obrębem Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie położona prawem własności do egzekwowanego dłużnika Szymona Winawer należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany o parterze i jednem piętrze karpiówką kryty 8 kominów murowanych mający.

2. Oficyna masiv murowana o parterze i jednem piętrze o 2 kominach murowanych blachą żelazną kryta, pod oficyną tą jest piwnica murowana.

3. Budynek parterowy z drzewa dachówką kryty, jeden komin murowany mający, mieszczący w sobie zarazem wozownią i stajnią.

4. Wystawka czyli warsztat bednarski z drzewa z kominem murowanym dachówką kryty.

5. Kloaka z drzewa deskami kryta.

6. Komórki o parterze i piętrze z drzewa gontami kryte.

7. Wozownia z drzewa, deskami i smołowcem kryta.

8. Komórki z drzewa ściany w części sztachetami a w części z desek mające, deskami kryte.

9. Domek mały drewniany o 1 kominie murowanym w części gontami a w części smołowcem kryty.

10. Budynek z drzewa deskami i smołowcem kryty o jednym kominie murowanym nad dach blachą żelazną nadsztukowany:

11. Komórka z drzewa deskami kryta.

12. Obórka z drzewa blachą żelazną kryta.

13. Parkan z drzewa u którego jest brama dwuskrzydłowa z furtką.

14. Podwórko nie brukowane, tylko tretuary i rynsztoki wybrukowane mający.

15. Studnia drzewem cembrowana balami nakryta, z pompą i korbą drewnianą.

W nieruchomości tej jest 17 lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentac Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Aleksandra Kiedrowskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 21 Sierpnia (2 Września) 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 23 Sierpnia (4 Września) 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 3 (15) Listopada 1867 r. w Wydziale I.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 5 (17) Września 1867 r.
w. z. Popidpisarz Trybunału
Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 5 (17) Września 1867 r.
w. z. Podpisarz Trybunału
Juljan Swierczewski.

Po odbyciu w dniach 3 (15) 17 (29) Listopada i 1 (13) Grudnia 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1608a w Warszawie przy ulicy Nowogrodzkiej położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 1 (13) Grudnia 1867 zapadłym wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na d 8 (20) Stycznia 1868 r. godzinę 10 z rana który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 5,000 jako szacunku przez popierających sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1867 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 1608a w Warszawie położona, przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Obrońcy przy Senacie, za sumę rs. 5,000 i Trybunał wyrokiem d. 8 (20) Stycznia 1867 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia na d. 15 (27) Kwietnia 1868 r. godzinę 10 z rana który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $^2/_3$ części przez biegłych wynaleźć sie mianego.

Warszawa d. 11 (23) Stycznia 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy Przepiórka popierać subhastacji zaniechał, sukcesorowie testamentowi Cecylji Wysiekierskiej wdowy jako to:

a) Honorata z Wysiekierskich Krajewska wdowa w Płocku.

b) Helena z Wysiekierskich Librowska wdowa.

c) Konstancja z Wysiekierskich Bierkowska wdowa obiedwie w mieście Krakowie.

d) Helena Grodziecka.

e) Aleksandra Grodziecka.

f) Antonina Grodziecka panna pełnoletnia w mieście Lublinie.

g) Cecylja Sierzputowska panna pełnoletnia pod Nr. 725 w Warszawie zamieszkałe, zamieszkanie prawne do interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Siateckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 484a dawniej a obecnie pod Nr. $24^{10}/_{11}$, w Warszawie zamieszkałego obrane mający i przez tego działający wydali nakaz subhastacyjny Szymonowi Winawer, a następnie dopełnili zajęcia subhastacyjnego nieruchomości Nr. 1608a w Warszawie przez Komornika Antoniego Onufrego Szadkowskiego w dniu 17 (29) Października 1867 r. protokółem sporządzonym. Następnie Trybunał wyrokiem dnia 26 Stycznia (7 Lutego) 1868 r. zapadłym, upoważnił tychże sukcesorów Cecylji Wysiekierskiej do dalszego popierania subhastacji nieruchomości Nr. 1608a w Warszawie położonej i po przeprowadzeniu sporów Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 21 Sierpnia (2 Września) 1868 r. na żądanie tychże sukcesorów zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia tyle razy wspomnionej nieruchomości Nr. 1608a w Warszawie położonej na dzień 16 (28) Września 1868 r. godzinę 10 rano który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 10,224 kop. $83^2/_3$ jako $^2/_3$ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 22 Sierpnia (3 Wrześ.) 1868 r.
w. z. Pisarza Trybunału
Juljan Świerczewski.

Gdy termin powyższy nie przyszedł do skutku, zatem Trybunał wyrokiem daty 3 (15) Października 1868 r. wyzaaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości № 1608 *a.* w Warszawie, na dzień 28 Października (9 Listopada) 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod № 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 10,224 k. $83^2/_3$, jako $^2/_3$ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynalezionego.

Warszawa dnia 3 (15) Paździer. 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Termin ten jednak dla braku licytantów spełzł bezskutecznie, Trybunuł więc wyrokiem daty 6 (18) Listopada 1868 r. między Sukcesorami Cecylji Wysiekierskiej, a Szymonem Winawer zapadłym, taksę nieruchomości № 1608 *a.* w Warszawie położonej, przez biegłych sporządzoną, za nieodpowiednio rzeczywistej wartości uznał, a tem samem sumę rs. 10,224 k. $83^2/_3$, o $^1/_4$ część zniżył, i w skutek tego postanowił, że licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,668 kop. 68, a zarazem termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 5 (17) Grudnia 1868 r. godzinę 10 rano wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod № 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,668 kop. 68, jako szacunku zniżonego.

Warszawa dnia 8 (20) Listopada 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy nie przyszedł do skutku, zatem Trybunał wyrokiem ilacyjnym na żądanie Sukcesorów Wysiekierskiej w dniu 5 (17) Marca 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości № 1608 *a.* w Warszawie, na dzień 3 (15) Kwietnia 1869 r. godzinę 10 rano. Gdy i w tym terminie nikt z chęcią licytowania od sumy rs. 7,668 kop. 68, jako szacunku zniżonego, nie stawił się, Trybunał wyrokiem daty 8 (20) Kwietnia 1869 r. taksę jeszcze o $^1/_4$ część obniżył i sprzedaż od sumy rs. 5,751 kop. 68 rozporządził, a zarazem termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości № 1608 *a.* na dzień 2 (14) Maja 1869 r. godzinę 10 rano oznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzen Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod № 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 5,751 kop. 68, jako szacunku zniżonego.

Warszawa dnia 10 (22) Kwietnia 1869 r.
Pisarz Trybunału, Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość № 1608 *a.* w Warszawie położona, przysądzoną została ostatecznie Władysławowi Otto Patronowi przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, za sumę rs. 7,211, lecz ten warunków licytacyjnych nie dopełnił, jak przekonywa świadectwo W-go Radcy Dworu Zgórskiego Pisarza Trybunału Wydziału I-go dnia 16 (28) Czerwca 1869 r. wydane, przeto Sukcesorowie Cecylji Wysiekierskiej, jako to:

a) Honorata z Wysiekierskich Krajewska wdowa, w Płocku.

b) Helena z Wysiekierskich Librowska wdowa.

c) Konstancja z Wysiekierskich Bierkowska wdowa, obiedwie w mieście Krakowie.

d) Helena Grodziecka.

e) Aleksandra Grodziecka.

f) Antonina Grodziecka, panny pełnoletnie w m. Lublinie.

g) Cecylja Sierzputowska panna pełnoletnia, pod № 725 w Warszawie zamieszkałe, zamieszkanie prawne do niniejszego postępowania relicytacyjnego u Franciszka Siateckiego Adwokata w Warszawie pod № 572/3 zamieszkałego, obrane mające, jako wierzyciele hypoteczni sumy rs. 4,500 z procentem i kosztami, przedsiwzięli sprzedaż w drodze relicytacji przez publiczną licytację na risico Władysława Otto Patrona, w Warszawie pod № 548 zamieszkałego, nieruchomości № 1608 *a.* w Warszawie położonej, a to w myśl Art. 739 K. P. S.

Termin do pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dodatkowych w drodze relicytacji nieruchomości № 1608 *a.* w Warszawie położonej, wyznaczony został na dzień 28 Lipca (9 Sierpnia) 1869 r. godzinę 10 rano. który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym pod № 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 4,807 kop. $33^1/_3$, jako $^2/_3$ części szacunku na licytacji przez Patrona Władysława Otto postąpionej, lub od sumy rs. 5,000, przez wierzycieli relicytujących podanego.

Warszawa dnia 8 (20) Lipca 1869 roku.
Franciszek Siatecki, Adwokat.

Termin powyższy odbytym nie został, gdy jednak dwoma wyrokami Sądu Apelacyjnego daty 13 (25) Sierpnia i 3 (15) Września 1869 r. zapadłym, apelacja Szymona Winawera od wyroku Trybunału dnia 2 (14) Maja 1869 r. zapadłego, oddaloną została, zatem Sukcesorowie Cecylji Wysiekierskiej, przedsiewzięli sprzedaż w drodze relicytacji nieruchomości № 1608 *a.* w Warszawie położonej, na risico Władysława Otto Patrona, w Warszawie pod № 548 zamieszkałego, a to w myśl Art. 739 i nast. K. P. S.

Sprzedażą kierować będzie Franciszek Siatecki Adwokat, w Warszawie pod № 572/3 przy ulicy Długiej zamieszkały.

Termin do pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków dodatkowych sprzedaży w drodze relicytacji № 1608 *a.* w Warszawie, wyznaczony został na dzień 12 (24) Listopada 1869 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod № 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 4,807 kop. $33^1/_2$, jako $^2/_3$ części szacunku na licytacji przez Patrona Władysława Otto postąpionej, lub od sumy rs. 5,000 przez wierzycieli relicytujących podanej.

Warszawa dnia 18 (30) Paździer. 1869 r.
Franciszek Siatecki, Adwokat.

Po odbyciu w dniu 12 (24) Listopada 1869 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków dodatkowych sprzedaży w drodze relicytacji nieruchomości № 1608 *a.* w Warszawie, Trybunał wyrokiem tejże daty wyznaczył termin do drugiej publikacji a zarazem do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości № 1608 *a.* w Warszawie, na dzień 27 Listopada (9 Grudnia) 1869 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu wyżej wskazanem.

Ponieważ zaś Władysław Otto Patron złożył deklarację przed Pisarzem Trybunał Wydziału I-go, że nieruchomość № 1608 *a.* w Warszawie, nabył na rzecz Izraela Przepiórki handlującego, w Warszawie pod № 2424 zamieszkałego, i on deklarację tę zaakceptował, przeto obecnie działanie relicytacyjne przeciwko Izraelowi Przepiórce popieranem zostaje.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 4,807 kop. $33^1/_3$, jako $^2/_3$ części szacunku na licytacji postąpionego.

Warszawa dnia 12 (24) Listopada 1869 r.
Franciszek Siatecki, Adwokat.

W terminie powyższym nieruchomość № 1608 *a.* w Warszawie, przysądzoną została przygotowawczo Franciszkowi Siateckiemu Adwokatowi za sumę rs. 4,807 kop. $33^1/_3$, i Trybunał wyrokiem daty 27 Listopada (9 Grudnia) 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 16 (28) Stycznia 1870 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym pod № 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 4,807 kop. $33^1/_3$, jako $^2/_3$ części szacunku na licytacji postąpionego.

Warszawa dnia 1 (13) Grudnia 1869 r.
Franciszek Siatecki, Adwokat.

Gdy Sukcesorowie Wysiekierskiej, stanowczego przysądzenia w powyższym terminie nie odbyli, Trybunał na żądanie Józefy z Kosubowskich Cichockiej wdowy, wierzycielki sumy rs. 1,900, w Warszawie pod № 1539 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania u Juljusza Walewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod № 484 *a.* zamieszkałego, obrane mającej, od której tenże Juljusz Walewski Patron działa, wyrokiem w dniu 5 (17) Marca 1870 r. zaocznie zapadłym, podstawił Cichocką w miejsce Sukcesorów Cecyji Wysiekierskiej do dalszego popierania relicytacji domu № 1608 *a.* w Warszawie i termin do stanowczego przysądzetejże nieruchomości w drodze relicytacji na dzień 16 (28) Kwietnia 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie na jawnej Trybunału Cywilnego w Wydziale I w Warszawie pod № 549 przy ulicy Długiej.

W terminie tym relicytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,807 kop. $33^1/_3$, jako $^2/_3$ części szacunku na licytacji postąpiony.

Vadium do licytacji rs. 1,500.

Warszawa dnia 11 (23) Marca 1870 roku.
Radca Dworu, Zgórski

*N. D. 2233. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Marji z Sikorskich 1° ślubu Kwasieborskiej, powtórnego Eugeniusza Szamowskiego, właścicielki dóbr Witaszewice, w Okręgu Łęczyckim położonych, małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż Eugeniusza Szamowskiego jako męża swego czyniącej, czyli obojga małżonków Szamowskich w Warszawie pod Nr. 770 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rsr. 3,000 z procentem prawnym do dnia 1 Października n. s. 1869 r. w kwocie rs. 30 zalegającym, oraz dalszym od tejże daty i kosztów od Augusta Kobylańskiego, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1877 położonej, tamże zamieszkałego, protokułem Antoniego Tymeckiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w dniu 4 (16) Lutego 1870 r. spisanym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Pieszej pod Nr. 1877 hypotecznym, a policyjnym 1, w Cyrkule policyjnym i Administracyjnym II, (Sobornym) w gminie Magistratu miasta Warszawy, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału I, w Warszawie na gruncie czynszowym do Skarbu Królestwa należącym, z którego opłaca się roczny kanon w ilości rs. 18 kop. 17 położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Augusta Kobylańskiego należąca i w jego posiadaniu i użytkowaniu zostająca, około łokci kwadratowych 3686 w przybliżeniu mieć mogąca rozległości.

Posesja ta dawnicj Kościół Księży Benonów stanowiąca, dziś głównie na fabrykę wyrobów ostrych stalowych przeznaczona, składa się z następujących zabudowań:

1. Dawny Kościół masiv z cegły na wapno murowany dachówką holenderką kryty, składający się z następujących części:

Część I-sza.

a) Dawna nawa Kościoła masiv z cegły palonej na wapno murowana, dachówką holenderką kryta na piwnicach sklepionych, o parterze i dwóch piętrach.

b) Przybudowanie z lewej strony masiv z cegły palonej na wapno murowane, na piwnicach sklepionych, o parterze i dwóch piętrach, dachówką holenderką kryte.

Gmach ten ma 5 kominów murowanych.

Część II ga.

2. a) Dawne presbyterjum z cegły palonej na wapno murowane w pół cyrkiel na piwnicach sklepionych, o parterze i dwóch piętrach, pod dachem dachówką krytym.

b) Przybudowanie z lewej strony (dawna zakrystja) masiv z cegły palonej na wapno murowana na piwnicach sklepionych, o parterze i dwóch piętrach pod półdachem, dachówką holenderką krytym.

3. Komórka z drzewa pod półdaszkiem gontem krytym.

Część III-cia.

4. Dawna kaplica z prawej strony masiv z cegły palonej na wapno murowana na piwnicach, o parterze i dwóch piętrach pod pół dachem dachówką holenderką krytym.

Przy zetknięciu się prezbyterjum z rawą znajduje się dół wapienny c-mbrowany.

5. Sztachety żelazne z bramą i furtką takąż, na podmurowaniu z cegły palonej na wapno, kamieniem c'osowym obłożonej.

6. Budka z drzewa deskami szalowana pod pół dachem blachą krytym.

7. Studnia żelazna c mbrowana z korbą i kołem takiemiż.

8. Kloaka z drzewa gontem kryta, o dwóch sedesach.

9. Parkan z desek w słupy i rygle z furtką.

10. Rezerwoar czyli kadź z bali drzewa dębowego zbudowana, żelaz emi o ręczami obciągn'ęta.

11. Stajnia z drzewa w słupy zbudowana, pod pół dachem gontem krytym.

12. Dwie komórki z drzewa i kloaka o jednem sedesie nowe nie dokończone.

13. Śmietnik w słupy z desek zbudowany.

14. Drwalnia z drzewa z łat pragskich w słupy i rygle zbudowana, pod półdachem gontem krytym.

15. Mur skarpowy graniczny od tyłu z cegły na wapno zbudowany, na tym jest:

16. Parkan z desek.

17. Bruk z kamieni polnych w podwórzu ułożony.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się narzędzia do fabrykacji przeznaczone w ilości sztuk 55, w akcie zajęcia po szczególe opisane.

Znajduje się tu 5 lokali, których cena w stosunku rocznym również w akcie zajęcia wyrażona.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Stanisława Rotwanda Patrona, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462/3 urzędującemu, na ręce Wasilego Zachorow urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I. w Warszawie, pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce Jana Świeszewskiego, Podpisarza tegoż Sądu.

Obudwom d. 14 (26) Lutego 1870 r.

Wniesiono do księgi wieczystej zajętej nieruchomości, w Warszawie dnia 16 (28) Lutego 1870 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10-ej z rana w Wydziale I-ym, dnia 24 Kwietnia (6 Maja) 1870 r.

Nadmienia się przytem, że z powodu zejścia już po dopełnionem zajęciu Eugenjusza Szamowskiego z tego świata, subhastacja w dalszym ciągu popieraną będzie na żądanie Marji z Sikorskich 1° ślubu Kwasiborskiej, powtórnego Szamowskiej jako wdowy.

Sprzedażą kierować będzie Stanisław Rotwand, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 2 (14) Marca 1870 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 2 (14) Marca 1870 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

---

*N. D 2236. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

**Stosownie do art. 682 K. P. S. zawiadamia, iż na żądanie Józefa Lande Kupca, w Warszawie pod Nr 1809 lit. C, D, zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Szymona Rodzyn, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 2244 lit. *a.* zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu rs. 15,000, z procentem 6% od dnia 1 Kwietnia n. s. 1869 r. liczącym się, i kosztów od Konstantego Klimkiewicza, obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2375 lit. C. położonej, tamże zamieszkałego, i zamieszkanie prawne obrane mającego, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 10 (22) Października 1869 roku spisanym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została**

NIERUCHOMOŚĆ.

**w Warszawie przy zbiegu ulic Dzielnej i Karmelickiej pod Nr. 2375 lit. C. hypotecznym, 7 policyjnym, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, w cyrkule policyjnym V i VI, (Powązkowskim) administracyjnym IV, V i VI, na gruncie emfiteutycznym do szpitala S-go Łazarza należącym,** z którego opłaca się do kasy tegoż szpitala czynszu rocznie po rsr. 16 kop 5 położona, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Konstantego Klimkiewicza, przez zastrzeżenie w dziale II wykazu hypotecznego uczynione należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, ogólnej rozległości gruntu około łokci kwadratowych 2,203¼ mieć mogąca.

Na gruncie zajmowanej nieruchomości stoją następujące

Zabudowania:

1. Dom z cegły palonej masiv murowany, o parterze i dwóch piętrach i trzeciem półpiętrze od dziedzińca wraz z piwnicami sklepionemi, nad dach którego blachą żelazną kryty wyprowadzonych 15 kominów murowanych. z dwoma boczkami od tyłu murowanemi, blachą żelazną krytemi, oraz z szyją od podwórza, o parterze, trzech piętrach i piwnicy, tak samo jak dom murowaną.

2. Oficyna z cegły palonej masiv murowana, o parterze i dwóch piętrach z nadmurowaniem na dachu, z mieszkaniami w poddaszach, nad której dach blachą żelazną kryty wyprowadzone 2 kominy z cegły palonej murowane.

3. Parkan z cegły palonej murowany, długi około łokci 18 a wysoki 6, blachą żelazną pokryty. Z tyłu tego parkanu, lecz już na gruncie posesji Nr. 2375*E* przymurowane jest zabudowanie z cegły palonej masiv murowane blachą żelazną kryte, mieszczące w sobie kloaki dla obudwóch posesji i śmietnik.

4. Studnia drzewem cembrowana z pompą balami zabita, wraz ze stosownym postumentem żelaznym, z korbą takąż.

5. Podwórze kamieniem polnym wybrukowane, z rynnami drewnianemi nakrytemi.

W nieruchomości zajmowanej oprócz egzekwowanego dłużnika, stróża domu i dwóch izb próżnych, zamieszkuje 17 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych. W dziale III wykazu hypotecznego tej nieruchomości zamieszczony jest wpis, że prawo pobierania dochodu z trzech lokali Nr. 4, 7 i 12, kwartalnie po rsr. 200 wynoszącego na czas od dnia 1 Lipca n. s, 1870 r. do dnia 31 Grudnia 1872 r. służy Mordce Szejn, na mocy kontraktu zawartego w dniu 8 (20) Października 1869 r przed Michałem Przysieckim Rejentem w Warszawie.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Szymona Rodzyn Patrona. w Warszawie pod Nr. 2244 lit. *a* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożony. przejrzany być może.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi Miasta Warszawy w Warszawie, pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Wojciechowi Brochockiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II. w Warszawie, w Warszawie pod N. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 14 (26) Października 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie, dnia 16 (28) Października 1869 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10 z rana w Wydziale I, dnia 2 (14) Stycznia 1870 r.

Sprzedażą kierować będzie Szymon Rodzyn, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 27 Paźdz. (8 Listop.) 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 27 Paźdz (8 Listop.) 1869 r.

Radca Dworu Zgórski

Następnie po odbyciu trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w terminach właściwych, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 30 Stycznia (11 Lutego) 1870 r wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 2375C w Warszawie na d 2 (14) Marca tegoż roku godzinę 10 wyznaczył. W terminie tym licytacja rozpocznie od sumy rs 15,000, jako postąpionej przez popierającego sprzedaż w warunkach licytacyjnych. w terminie zaś ostatecznej sprzedaży od ⅔ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d 10 (22) Lutego 1870 r.

Radca Dworu. Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 2375C przysądzoną została przygotowawczo Szymonowi Rodzyn Patronowi Trybunału za sumę rs. 15,000 Trybunał wyrokiem w tymże dniu 2 (14) Marca r. b. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży rzeczonei nieruchomości na dzień 20 Kwietnia (2 Maja) 1870 r., który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I- pod Nr. 549 przy ulicy Długiej. W terminie tym licytacja zacznie się od ⅔ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Radca Dworu, Zgórski.

---

*N. D. 1229. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K P. S wiadomo czyni, iż na żądanie Domu Handlowego pod firmą N. P. Natanssons w mieście Brandfort w Angli egzystującego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Izydora Karśnickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy 608 funtów sterlingów 18 szylingów w kursie angielskim, albo rs. 3,653 kop. 40 z dopłatą różnicy kursu z procentem 6% od dnia 22 Września (4 Października 1869 r liczącym się i kosztów od Józefa Rosenthal właściciela nieruchomości Nr. 262 w mieście Łodzi położozej, tamże zamieszkałego, protokółem Mikołaja Magnuskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w dniu 17 (29) Listopada 1869 roku spisanym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Łodzi pod Nr. 262 w Gubernji dawniej Warszawskiej, obecnie Petrokowskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Łodzi w gminie Magistratu tegoż miasta przy ulicy Piotrkowskiej, na gruncie czynszowym, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Józefa Rosenthal należąca i w jego też posiadaniu i użytkowaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypoteczną obciążona, ogólnej rozległości gruntu około łokc kwadratowych 5600 w przybliżeniu mieć mogąca.

Na gruncie zajmowanej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana o parterze i jednem piętrze, blachą kryta o 4 kominach nad dach wyprowadzonych z piwnicami sklepionemi.

2. Studnia z pompą drewnianą i rękojeścią żelazną.

3. Oficyna po lewej stronie podwórza stojąca, masiv murowana, pod półdachem blachą krytym, o parterze i jednem piętrze z 2 kominami murowanemi.

4. Oficyna po prawej stronie podwórza stojąca masiv murowana o patrerze i jednem piętrze, pod półdachem blachą krytym o 3 kominach murowanych.

5. Komurki w mur pruski postawione o parterze i jednem piętrze blachą kryte.

6. Oficyna masiv marowana, parterowa, blachą kryta, o dwóch kominach mnrowanych.

7. Placyk pomiędzy komórkami a oficyną parkanem z desek z drzwiami podwójnemi osłonięty, służący za śmietnik.

8. Budka czyli kuczka z desek postawiona, gontami kryta z jednemi drzwiami.

9 Oficyna w poprzek podwórza postawiona masiv murowana gontami kryta o 1 kominie murowanym.

10. Kurnik z łat postawiony, gontami pokryty.

11. Sztachetki drewniane niskie.

12. Domek czyli budka z desek postawiona, gontami pokryta, przenośna która ma stanowić własność Klubu Ruskiego, w te nieruchomości mieszczącego się

13. Podwórze obszerne kamieniem polnym wybrukowane, tylko w małej części bruku niemające

14. Studnia balami nakryta z pompą i rękojeścią drewnianą.

W nieruchomości opisanej oprócz samego egzekwowanego dłużnika mieści się 6 lokatorów, z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Izydora Karśnickiego Patrona, w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Heliodorowi Janiszewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w mieście Powiatowem Łodzi tamże urzędującemu na ręce własne.

2. Edmundowi Pohlens Prezydentowi m. Łodzi w temże m. urzędującemu na ręce Wincentego Bednarskiego Radnego tegoż Magistratu.

Obudwom dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1869 roku.

Wniesiono do akt hypotecznych powyż zajętej nieruchomości w dniu 29 Listopada (11 Grudnia) 1869 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnien i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 zwykłe posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10 z rana, w Wydziale I. dnia 9 (21) Lutego 1370 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Izydor Karśnicki, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 12 (24) Grudnia 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 12 (24) Grudnia 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniach 9 (21) Lutego, 23 Lutego (7 Marca) i 9 (21) Marca 1870 r., trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 262 w mieście Łodzi przy ulicy Piotrkowskiej położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 9 (21) Marca 1870 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 31 Marca (12 Kwietnia) 1870 r. godzinę 10 z rana, który sie odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 1,000, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od ⅔ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 11 (23) Marca 1870 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

---

*N. D. 2242. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Stefanji z Rauszków Franciszka Kuśmierskiego właściciela apteki małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej, wspólnie z nim w Warszawie pod Nr. 766 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do niniejszej egzekucji i całego postępowania subhastacyjnego u Ludwika Marczewskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 495 zamieszkałego, sobie obierającej, w poszukiwaniu sumy rsr. 1,800 z procentem mianowicie od sumy rsr. 1,050 od dnia 1 Października n. s. 1869 roku a od reszty rs. 750 od d. 1 Stycznia 1870 r. i kosztów od Klementyny z Roeslerów Hipolita Kaczorowskiego Magistra Farmacji małżonki w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej. właścicielki nieruchomości Nr. 894 w Warszawie położonej. poprzednio w tejże nieruchomości zamieszkałej, i zamieszkanie prawne obrane mającej, a obecnie także w Warszawie pod Nr. 691 mieszkającej, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 17 Lutego (1 Marca) 1870 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie Nr. 894 hypotecznym a nowym 32 policyjnym oznaczona przy ulicy Chłodnej w Cyrkule Policyjnym VII Wolskim, zaś Administracyjnym VII i VIII w gminie Magistratu miasta Warszawy pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, na gruncie czynszowym do Skarbu Królestwa należącym, z którego opłaca się rocznie czynszu rs. 9 kop. 4 położona, ogólnej rozległości przeszło 7,500 łokci kwadratowych mająca, prawem własności do egzekwowanej, dłużniczki Klementyny z Roeslerów Kaczorowskiej należąca i w posiadaniu tejże będąca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom frontowy, parterowy, z drzewa na podmurowaniu z cegły zbudowany, deskami szalowany, o dwóch kominach murowanych nad dach gontami pokryty wyprowadzonych.

2. Oficyna z drzewa postawiona, gontami pokryta o 1 kominie murowanym, nad dach gontami pokryty wyprowadzonym.

3. Stajnia z bali drewnianych w słupy zbudowana pod dachem gontami pokrytym.

4. Młyn konny deptak z drzewa zbudowany pod dachem gontami pokrytym, połączony jest wewnątrz ze spichrzem obok stojącym.

5. Spichrz z cegły palonej murowany pod dachem dachówką pokrytym. do śpichrza z tyłu przystawiona szopa z bali w słupy zbudowana

6. Kloaka z drzewa postawiona na wzniesieniu pod dachem gontami pokrytym.

7. Smietnik z desek w słupy z bali drewnianych.

8. Komórka mała z desek pod daszkiem deskami pokrytym, przytej

9 Komórki z cegły palonej murowane pod dachem gontami krytym, przy tych i w tej samej linji.

10. Zabudowznie z cegły palonej murowane pod dachem gontami krytym, mieszczące w sobie spichrz.

11. Studnia drzewem cembrowana z pompą i korbą żelazną.

12. Ogród parkanem z desek w słupy od podwórza oddzielony, zaś z 3 ch stron tyłami sąsiednich posesji opasany; w ogródku tym znajduje się drzew owocowych sz uk 3, oraz krzewów sztuk kilka, a nadto: altana z żerdzi i łat zbudowana pod daszkiem goncianym.

13. Podwórze kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej jest 4 lokatorów, z imion i nazwisk oraz wysokości uiszczanego komornego w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ludwika Marczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 495 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożony, przejrzany być może.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod N-rem 462/3 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Wojciechowi Brochockiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II go w Warszawie, pod Nr. 790 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 20 Lutego (4 Marca) 1870 roku.

Akt zającia wniesiony do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 23 Lutego (7 Marca) 1870 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I ym właściwym, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 ej z rana dnia 1 (13) Maja 1870 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Ludwik Marczewski, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 9 (21) Marca 1870 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 10 (22) Marca 1870 r.

Radca Dworu Zgórski.

---

*N. D. 2227. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Julji z Rzuchowskich Zabołockiej po Piotrze Zabolockim obywatelu pozostałej wdowy, w Warszawie pod N-rem 1531 zamieszkałej, zaś zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ignacego Piędzickiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod N-rem 556 zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu rsr. 7,500, z procentem od dnia 1 Lipca 1869 roku przynależnym i kosztów od Stanisława Sempołowskiego w dobrach Polonisz i Abrahama Mendla Rajchert, w mieście Koło, Gubernji Kaliszskiej zamieszkałych, jako współwłaścicieli dóbr ziemskich Polonisz, w Powiecie Kolskim, Gubernji Kaliszskiej położonych, protokułem Michała-Wacława Markiewicza, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w dniu 19 (31) Sierpnia 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Polonisz, składające się z folwarku i wsi tegoż nazwiska, dawniej w Powiecie Włocławskim, Gubernji Warszawskiej, obecnie w Okręgu Włocławskim, Powiecie Kolskim, Gubernji Kaliszskiej, pod Kasą Okręgową w Koninie, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Brestiu Kujawskim, w gminie Lubotyń, parafji Brdów położone, oddzielną księgę wieczystą mające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, prawem własności do egzekwowanych dłużników: Abrahama Mendla Rejchert co do odkupionego gruntu i łąki, a głównie do Stanisława Sempołowskiego należące i w tego ostatniego posiadaniu zostające, przybliżonej rozległości gruntu około włók 24 w jednym kawale, żadną obcą własnością nie przedzielonym, mieć mogące.

Na gruncie zajmowanych dóbr, znajdują się następujące

Zabudowania:

1. Dwór drewniany, tynkowany, pod dachem gontami krytym, o dwóch kominach murowanych nad dach wyprowadzonych i tyluż facjatach.

2. Kurnik z drzewa w pruski mur do szczytu wyżej opisanego dworu przystawiony, gontami kryty.

3 Ogród owocowy i warzywny, około mórg cztery zajmujący, częścią parkanem z żerdzi łupanych, a częścią rowem otoczony, w którym znajduje się różnych drzewek około sztuk 400, sadzawka niezarybiona i parsk w ziemi urządzony.

4. Ogrodzenie sztachetowe przed dworem z klombem.

5. Chlewy w pruski mur zbudowane, gontem kryte.

6. Stodółka z bali w słupy zbudowana słomą kryta.

7. Kloaka z desek bez drzwi i sedesu, zepsuta.

8. Kurnik z pruskiego muru z nadbudowaniem z chrustu, pod dachem słomą krytym.

9. Dzwonek na słupku drewnianym.

10 Dom folwarczny z surówki i lempacy zbudowany, pod dachem słomą krytym, o jednym kominie murowanym, nad dach wyprowadzonym.

11. Stajnia murowana słomą kryta, o 2-ch drzwiach.

12. Studnia balami cembrowana z żurawiem i kubłem.

13. Gołębnik na słupku drewnianym blachą obity.

14. Owczarnia z cegły palonej i surówki słomą kryta.

15. Stajnia i porządkownia w pruski mur zbudowana, słomą kryta.

16. Stodoła murowana słomą kryta, o czterech klepiskach.

17. Stodoła z cegły palonej i surówki zbudowana słomą kryta, o dwóch klepiskach, w której ustawiona młocarnia z manežem na zewnątrz bez przykrycia.

18. Owczarnia murowana z cegły palonej i surówki, zewnątrz tynkowana, słomą kryta, szczyty z pruskiego muru mająca, z dwoma wierzejami.

19. Spichrz murowany gontami kryty, z piwnicą.

20. Sadzawka po za ogrodem niezarybiona.

21. Kuźnia w pruski mur zbudowanana, dranicami kryta, z jednem kominem murowanym, nad dach wyprowadzonym.

22. Chałupa w pruski mur zbudowana, słomą kryta, o jednym kominie murowanym, nad dach wyprowadzonym.

23. Chałupa (czworak) z bali w słupy zbudowana słomą kryta, o jednym kominie murowanym.

24. Karczma słomą kryta w pruski mur, o jednym kominie murowanym

25. Chlewek z bali w słupy zbudowany, słomą kryty.

26. Chlewek takiż słomą kryty.

27. Chałupa (ośmiorak) w pruski mur zbudowana, słomą kryta, o dwóch kominach murowanych.

W karczmie i chałupie mieszka ośmiu uwłaszczonych włościan.

28. Chlewek z bali w słupy zbudowany słomą kryty o ośmiu drzwiach; jedna tylko komórka należy do dworu, reszta do uwłaszczonych włościan

29. Chałupa z bali w słupy zbudowana słomą kryta, o jednym kominie murowanym, w chałupie tej mieści się trzech uwłaszczonych włościan.

30. Jeziorko małe na polu niezarybione.

Lasu iglastego i liściastego znajduje się około mórg 75. Gospodarstwo płodozmienne, gleba ziemi żytnia I-ej klasy.

Inwentarz żywy:

Krów dojnych sztuk 10, wołów sztuk 4, koni fornalskich 5, koni cugowych 4, owiec sztuk 700.

Inwentarz martwy:

Wozów na żelaznych osiach 3, pługów 3, radeł 2, bron żelaznych 2, młocarnia parokonna 1, sieczkarnia 1.

Wysiewa się oziminy korcy 120, jarzyny korcy 200, kartofli wysadza się korcy 130.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia, u sprzedażą kierującego Ignacego Piędzickiego Patrona, w Warszawie pod Nr. 556 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I złożony, przejrzany być może.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Janowi Smotryckiemu, Wójtowi gminy Lubotyń, do której zajmowane dobra należą, we wsi Lubotyń, Okręgu Włocławskim, Gubernji Kaliszskiej urzędującemu, na ręce własne.

2. Stanisławowi Kurzelewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Włocławskiego, w mieście Brestju Kujawskim urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 13 (25) Listopada 1869 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, dnia 18 (30) Listopada 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń pod Nr. 549, o godzinie 10-ej z rana, w Wydziale I, dnia 9 (21) Lutego 1870 r.

Sprzedażą kierować będzie Ignacy Piędzicki, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, dnia 2 (14) Grudnia 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 2 (14) Grudnia 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniach 9 (21) Lutego, 23 Lutego (7 Marca) i 9 (21) Marca 1870 r., Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 9 (21) Marca 1870 roku, jako w terminie trzeciej publikacji wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr Polonisz na dzień 20 Kwietnia (2 Maja) 1870 roku wyznaczył, w którym to dniu o godzinie 10 rano i za przywołaniem sprawy z wokandy subhastacyjnej, licytacja odbywać się będzie na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 i rozpoczynać się będzie od sumy rsr. 10,000 lub $^2/_3$ części szacunku jaki taksą biegłych wykryty zostanie.

Warszawa dnia 9 (21) Marca 1870 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

---

N. D. 2231.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie i tamże pod Nr. 492 zamieszkały, ogłasza: iż na podstawie wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie, w dniu 10 (22) Czerwca 1865 r. przez wyrok Rządzącego Senatu w dniu 22 Listopada (4 Grudnia) 1866 r. zapadły potwierdzonego, dział majątku po Danielu Schnejder nakazującego, oraz wyroku Trybunału Warszawskiego z dnia 31 Marca (12 Kwietnia) 1867 r. taksę potwierdzającego, sprzedane zostaną w drodze działów następujące nieruchomości:

I. Nieruchomość pod Nr. 205 w mieście Łodzi położona.

Składająca się:

1. Z domu frontowego narożnego.
2. Z sztachet od ulicy Widzewskiej.
3. Z placu pod powyższym domem, podwórzem i ogrodem warzywnym jedną całość stanowiącym, długości od ulicy Przejazd Widzewskiej łokci 51, szerokości od ulicy łokci 166 wynoszącym, razem łokci kw. 8,466.

II. Nieruchomość bez numeru przy ulicy Widzewskiej, obok powyższej położona.

Składająca się:

1. Z domu frontowego parterowego.
2. Z budynku gospodarskiego mieszczącego w sobie stajnię i wozownię.
3. Z kloaki o dwóch przedziałach.
4. Z budynku mieszczącego w sobie izbę mieszkalną, oraz stajnię, oborę i drwalnię.
5. Ze studni balami ocembrowanej.
6. Z placu pod powyższemi zabudowaniami i ogrodem warzywnym jedną całość stanowiącym, długiego od ulicy Widzewskiej łokci 173, szerokiego łokci 166 wynoszącym, razem łokci kw 28,718.

III Osada w kolonji Antoniew, stałym numerem policyjnym nieoznaczona, w Okręgu Zgierskim położona.

Składająca się:

1. Z domu mieszkalnego.
2. Z stodoły o jednym klepisku.
3. Z budynku gospodarskiego, mieszczącego w sobie stajnię, obory i chlewy.
4. Z ogrodu owocowego przy domu.
5. Z placu pod powyższemi zabudowaniami i ogrodem, oraz gruntem ornym obejmującym powierzchni mórg 15 trzysto-prętowych.

Nieruchomości powyższe należą do SS-rów Daniela Schnejder, a mianowicie:

a) Erdmundy z Schnejdrów Wilchelma Henke żony.
b) Wilchelma Schnejder.
c) Julji z Schnejdrów i Edmunda małżonków Hejman.
d) Joanny z Schnejdrów Gotlieba Jacobi żony.
e) Samuela Schnejder.
f) Anny Rozyny z Muternów po Danielu Schnejder pozostałej wdowy, obecnie Fryderyka Thon małżonki.

Wszystkie powyższe nieruchomości nie mają uregulowanej hypoteki, ani do regulacji wywołane nie zostały, dla dogodności kupujących i otrzymania korzystniejszego szacunku, każda z powyższych nieruchomości sprzedaną będzie oddzielnie.

Bliższą wiadomość powziąść można na gruncie i z taksy. Zbiór objaśnień i warunków przejrzeć można w kencelarji Pisarza Trybunału w Wydziale III, lub u podpisanego Patrona.

Termin przygotowawczego przysądzenia odbędzie się w dniu 30 Czerwca (12 Lipca) r. b. w Trybunale Cywilnym Warszawskim, pod Nr. 549 przed W-ym Guzowskim Sędzią Trybunału.

Licytacja I-ej nieruchomości Nr. 205 zacznie się od rs. 873 kop. 74.

Licytacja II ej nieruchomości bez numeru od rs. 1,341 kop. 33.

Licytacja III-ej kolonji Antoniew od rsr. 923 kop. 95, jako szacunku przez biegłych wykrytego.

Vadium do nieruchomości ad I rsr. 300.
" " II. " 400.
" " III. " 300.

Konstanty Borzewski

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia, termin do ostatecznego przysądzenia powyższych nieruchomości na d 4 (16) Września 1867 r. godzinę 4 z południa wyznaczony został.

Termin powyższy odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, pod Nr. 549 w Wydziale III, przed W-ym Guzowskim Sędzią Trybunału delegowanym.

Konstanty Borzewski.

Termin powyższy z powodów sporów o warunki spadł, przeto Sędzia delegowany W-ny Guzowski rezolucją z dnia 23 Kwietnia (4 Maja) 1868 r., nowy termin do ostatecznego przysądzenia powyższych nieruchomości na dzień 17 (29) Maja 1868 r. godzinę 4 z południa oznaczył.

Konstanty Borzewski.

Gdy powyższy termin z powodu braku licytantów, oraz w skutek podanej skargi do Senatu spadł, po rozpoznaniu skargi wyrokiem Rządzącego Senatu z dnia 28 Lutego (12 Marca) 1869 r., którym do licytacji złożyć się mającej vadium do połowy każdej respektive nieruchomości zniżył.

Trybunał wyrokiem z dnia 14 (26) Maja r. b. nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 6 (18) Czerwca 1869 r. godzinę 5 z poładnia wyznaczył, i szacunek taksą biegłych wykazany, nieruchomości rzeczonych zniżył w ten sposób:

1. Że licytację nieruchomości w Łodzi Nr. 205 od sumy rs. 582 k. 20.
2. Nieruchomości bez numeru w Łodzi od rsr. 894 kop. 22.
3. Kolonji Antoniew w O-gu Zgierskim od rs. 615 kop. 97, odbyć postanowił.

Termin powyższy odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale III, przed W-ym Guzowskim Sędzią Trybunału delegowanym.

Vadium do oddziału ad I. rsr. 150.
" " II. " 200
" " III. " 150.

Konstanty Borzewski.

Termin powyższy dla braku licytantów spadł, przeto Trybunał wyrokiem w dniu 14 (26) Maja 1869 r. szacunek powyższych nieruchomości zniżył w ten sposób:

Że nieruchomość Nr. 205 rozpocznie się od sumy rs. 582 k. 20

Nieruchomości bez numeru od sumy rsr. 894 k. 22.

Osada w kolonji Antoniew od sumy rs. 615 kop. 97.

Zaś delegowany Asesor Trybunału W-ny Kokowski rezolucją swą termin do ostatecznego przysądzenia powyższych nieruchomości wyznaczył termin na dzień 27 Marca (8 Kwietnia) 1870 r. godzinę 5 z południa.

Termin powyższy odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr 549, przed W-ym Kokowskim Asesorem Trybunału.

Vadium do nieruchomości Nr. 205 rs. 150.

Vadium do nieruchomości bez numeru rsr. 200.

Vadium do osady w kolonji Antoniew rsr. 150.

Konstanty Borzewski.

---

# LISTY GOŃCZE.
# СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

*N. D. 1434. Судъ Исправительной Полиціи въ Ломжи.*

Проситъ военные и гражданскіе власти распорядится розыскомъ Александра Тржесневскаго изъ деревни Тышки-Лабно гмины Червоне, Ломжинской Губерніи, Кольненскаго Уѣзда, нынѣ же по мѣсту пребыванія неизвѣстно, въ случаѣ же задержанія онаго, въ сказанный Судъ доставить.

Примѣты его: 50 лѣтъ, росту средняго, глаза голубые, носъ и ротъ умѣренные, волосы русые, лице круглое чистое, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

Г. Ломжа, 5 (17) Февраля д. 1870 г.

Предсѣдательствующій Судья,
Мильбергъ.

* * *

Wzywa władze wojenne i cywilne, aby Aleksandra Trześniewskiego ze wsi Tyszki, Łabno, gminy Czerwone, Powiatu Kowieńskiego, Gubernji Łomżyńskiej, obecnie z pobytu niewiadomego śledziły, a w razie ujęcia do Sądu tutejszego dostawiły.

Rysopis jego: ma lat 50, wzrostu średniego, oczu niebieskich, nosa i ust umiarkowanych, twarzy okrągłej gładkiej, włosów blond, znaków szczególnych żadnych.

Łomża dnia 5 (17) Lutego 1870 roku.

Sędzia Prezezydujący, Milberg.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. - Za pozwoleniem Cenzury.